

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Postakongresszus Bécsben: 1964



Az Egyetemes Postaegyesület XV. kongresszusát ez év május 29-én nyitották meg Bécsben. A magyar küldöttséget Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese vezette. A küldöttséggel utazott Kövesi Béla postavezérigazgató, és Buza Mártonné dr. postavezérigazgató-helyettes. A Postás Dolgozó szerkesztősége felkérte Kövesi Béla vezérigazgatót, hogy a kongresszus munkájáról, eseményeiről, határozatairól nyilatkozzon.

A világ egyik legnagyobb nemzetközi szervezete, az Egyetemes Postaegyesület, 90 éves múlttal tekinthet vissza. Ez idő alatt sikerült megszerveznie és fejlesztenie az országok közötti postaforgalmat. A II. világháború kezdetéig az egyesületnek a földkerekség minden országa, beleértve a gyarmatokat is, tagja volt. 1945

után azonban veszített egyetemes jellegéből, mert engedett az ENSZ követelésének, nem ismerte el a Kínai Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, és a Vietnami Demokratikus Köztársaság jogait, bár ezek az országok részt vesznek az államközi postaforgalomban.

Tanácskozik 122 ország küldötte...

Az egyesület legfőbb szabályalkotó szerve, mondhatni parlamentje az Egyetemes Postakongresszus, amelyet a fennálló rendelkezések szerint, minden ötödik évben meg kellene rendezni. A XV. kongresszus rendezését 1962-re Brazília, majd ennek lemondása után 1963-ra India vállalta magára. Ugyszólván az utolsó percben India is bejelentette lemondását. Így került a sor Auszriára, ahol ez év május 29-én végül össze tudott ülni a kongresszus. 1891-ben ugyanitt 38 ország csaknem 100 küldöttel vett részt a kongresszuson. A fejlődést mutatja, hogy 1957-ben Ottawában tartott XIV. kongresszuson 98 országból 290 küldött jelent meg. A bécsi kongresszuson 122 ország mintegy 450 képviselővel vett részt. A tagországok és a kül-

döttek számának e nagy növekedését a gyarmati sorból felszabadult új országok bekapcsolódása eredményezte. Az új tagországok zömét az afrikai földrész adta és küldötteinek közreműködése új szintet adott a kongresszusnak.

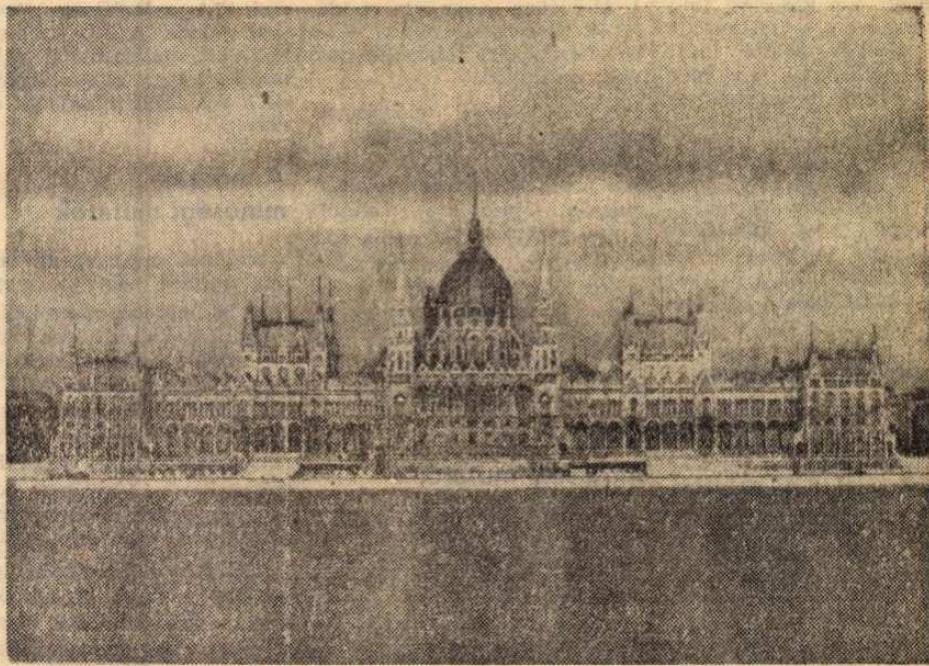
Az osztrák postaigazgatás a kongresszus megrendezésével nagy feladatot vállalt. Nem csupán arról van szó, hogy mintegy 1200 előterjesztett javaslatot megvitató konferenciát kellett megszervezni, hanem gondoskodnia kellett a küldöttek elszállásolásáról, tájékoztatásukról. A kongresszus céljaira igénybe vették a Hofburg egyik hatalmas szárnyát. Itt volt az alkalmi postahivatal, a felvilágosítók, gondozók, fordítók és a műszaki személyzet helyisége is. Még arra is gondoltak, hogy

a kongresszus eseményeiről hetenként háromszor többoldalas híradót adnának ki. Megjelentek a kongresszus tiszteletére alkalmi bélyegek is, egy-egy sora 20 schillingbe került. A hírek szerint egymillió sorozatot még előjegyzésben értékesítettek. Ennek bevétele a kongresszusi kiadások fedezését szolgáltatta.

A kongresszus 1964. május 29-én dr. Adolf Schärf köztársasági elnök nyitotta meg. A javaslatok tárgyalását hagyományos módon folytatták, a javaslatokat először bizottsági összejöveteleken vitatták meg és az elfogadottakat, a teljes ülés hagyta jóvá. A bécsi kongresszuson a francia, angol, spanyol, és orosz nyelveken kívül, a vendéglátó országra való tekintettel, a német nyelvet is lehetett használni. Ezeket szimultán tolmácsolták.

A kongresszus politikai kérdésekkel, az egyesület szervezeti problémáival és szakmai kérdésekkel foglalkozott. A politikai kérdéseknek az adott hangsúlyt, hogy az Egyetemes Postaegyesület 1947. a párizsi kongresszus óta az ENSZ szakosított intézményeként, tehát politikai intézményként működik. E körülmény hozza magával, hogy a postakongresszuson a legfontosabb politikai kérdések, amelyek az egyesületet érintik, ugyancsak szóba kerülnek. Ezek között szerepelt 30 afrikai ország előterjesztése egy erőteljes hangú javaslatban, hogy a kongresszus a Délafrikai Köztársaság képviselőit, kormányuk faji elkülönítési

Éljen alkotmányunk ünnepe



politikája miatt „űzze” ki a kongresszusról. Bár több nyugati ország küldöttsége igyekezett menteni a Délafrikai Köztársaság ügyét, a küldöttek többsége döntött: az érintett képviselőknek el kellett hagyniuk az üléstermet, ahová a kongresszus befejezéséig

nem is térhettek vissza. Az afrikai országok felszólaltak Portugália elnyomó, gyarmati politikája ellen is. Nyilatkozatot terjesztettek elő, amelyben elítélték Portugália magatartását. Ezt a nyilatkozatot a kongresszus többsége megszavazta.

ország: Kuba, Japán és India terjesztett elő javaslatot. A szavazás erős többséggel döntött: a legközelebbi postakongresszus 1969-ben Tokióban lesz.

Magyarországon az átutalási és a nemzetközi postatakarékpénztár kivételével a Bécsben létrejött összes okiratokat aláírta. Az új rendelkezések 1966. január 1-én lépnek életbe.

Az Egyetemes Postaegyesület Bécsben tartott XV. kongresszusát mindenki úgy értékelte, hogy az ismét lépést jelentett előre az egész világ postaforgalmának fejlesztésére, tökéletesítésére. Eltekintve a politikai kérdésektől, állandóan kifejezésre jutott a tagországok küldöttségeinek az a szándéka, hogy megjavítsák és megkönnyítsék a nemzetközi postaszolgáltatást.

A Magyar Posta képviselőit beválasztották a végrehajtó tanácsba. Az Egyetemes Postaegyesület működését a két kongresszus közötti időben a Végrehajtó Tanács irányítja. A 27 tagországot képviselő tanácsnak a szocialista országok részéről a Szovjetunió, Magyarország és Bulgária lettek tagjai. A tanács által alakított 12 bizottság közül 4 bizottság munkájában működünk közre. Minden igyekezetünkkel arra törekszünk, hogy nemzetközi feladatainkat kifogástalanul lássuk el, hogy ezzel a szocialista tábor és az egész nemzetközi posta ügyét szolgálhassuk.

Elfogadott és elutasított javaslatok

A kongresszuson, akárcsak az ENSZ-ben, Kínát a taiwani Csang-Kaj-Sek klikk kiküldöttjei képviselték. A szocialista országok ez ellen hevesen tiltakoztak, követelték, hogy a Kínai Népköztársaság — amely mindig tagja volt az Egyetemes Postaegyesületnek — foglalja el törvényes helyét a kongresszuson. A követelést Bécsben már jóval több ország, köztük Franciaország is támogatta, mint korábban. A szavazásnál azonban ez ügyben nem sikerült döntő többséget elérni.

A baráti országok, különösen a Német Demokratikus Köztársaság küldöttei, országának elnevezésénél „Németország” nevet használták, holott az NSZK kormányát, a küldöttségnek adott felhatalmú megbízást a Német Szövetségi Köztársaság nevében írta alá. A baráti országok küldöttei ez ellen hevesen tiltakoztak, kifogásolták, hogy a kongresszus rendezése nem küldött meghívót a Német Demokratikus Köztársaságnak, holott az NDK az 1957. évi ottawai kongresszus után bejelentette csatlakozását az Egyetemes Postaegyesülethez.

Már az 1891-ben Bécsben tartott kongresszuson vetődött fel, hogy az Egyetemes Postaegyesületnek állandó jellegű alkotmányt kellene adni. Az utóbbi években az egyesület Végrehajtó és Összekötő Bizottsága foglalkozott a megfelelő javaslatok kidolgozásával. Ezeket a bécsi kongresszus most elfogadta. Az Egyesület szervezeti szabályait a jövőben egy új okirat, az Alapokmány tartalmazza, amelyet a végrehajtási rendelkezéseket magában foglaló Általános Szabályzat egészít ki. A régi Egyetemes Postaszervezet a levélpóstára vonatkozó rendelkezéseket foglalja össze. A kongresszus úgy döntött, hogy a postai küldemények légi szállítását ezentúl rendes szállítási módnak kell tekinteni, és habár a légipostai pótdíjat egyelőre nem lehet kötelezően megszüntetni, a légi szállításra vonatkozó szabályokat be kell dolgozni a Postaszervezetbe, illetőleg a vonatkozó megállapodásokba.

Szakmai területen a kongresszus elsősorban díjazási kérdésekkel foglalkozott. A tőkés országok nyílt törekvése az volt, hogy a kongresszus emelje fel az összes postai díjakat. Hosszas vitaközlés után, kompromisszumos megállapodás jött létre. A levél és levelezőlap díját változtatlanul hagyták, viszont módot nyújtottak az újravezetett díjfedezményes küldemények (nyomtatvány, áruminta) díjának 20 százalékos emelésére. Ez az emelés azonban nem

kötelező. Ugyanez vonatkozik a mellékdíjak (ajánlási, expressz stb.) emelésére is. A postakezelés egyszerűsítése céljából számos javaslatot fogadtak el. Ezek közül meg kell említeni az ügyviteli papír eltörlését, a borítékok szabványosítását és a szállítási feltételek megkönnyítését. Lehetővé tették a tudományos, gyógyászati és ipari célokat szolgáló veszélytelen radioaktív anyagok postai szállítását. A csomagolási szabályokat az Atomenergiai Bizottsággal egyeztetették.

Egyszerűsíteni!

A bécsi kongresszus igen sok kezdeti, rovatolási, elszámolási javaslatot tárgyalt és ezek közül sokat elfogadott. A postakezelés további egyszerűsítésére és gépesítésére vonatkozó több javaslatot, további tanulmányozás végett a Végrehajtó Tanácshoz és a Tanulmányozó Tanácsadó Bizottsághoz utalt.

Az utolsó napon foglalkozott az ülés, az öt év múlva megtartandó újabb kongresszus megrendezésével. Három

Az élüzem címért versenyző postaszervek 1964. I. félévi eredményei

Az élüzem címért szervezett verseny I. félévi eredményei azt mutatják, hogy a postaszervek a gazdaságosságot célzó feladatokat — néhány szerv kivételével — teljesítették. Nem mondhatjuk ugyanazt el a minőség javítását célzó feladatok teljesítéséről. Az I. félévben jelentős mértékben romlottak a postai szolgáltatások egyes minőségi mutatói. Ezek közül a legjelentősebb a kártérítések, a távbeszélő törlések, s a zárlatleamaradások növekedése. Az élüzem célkitűzéseket az I. félévben nem teljesítő 23 postaszerv közül 13 a minőségi mutatók javításában, 10 szerv pedig a gazdaságossági feladatok teljesítésében maradt el.

Az élüzem célkitűzéseket az I. félévben teljesítő postaszervek a következők: 1. Szegedi Postaigazgatóság, 2. Debreceni Postaigazgatóság, 3. Soproni Postaigazgatóság, 4. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, 5. Zalaegerszeg 1. sz. postahivatal, 6. Nyíregyháza 1. sz. postahivatal, 7. Székesfehérvár 1. sz. postahivatal, 8. Győr 1. sz. postahivatal, 9. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, 10. Debrecen 1. sz. postahivatal, 11. Kecskemét 1. sz. postahivatal, 12. Szolnok 1. sz. postahivatal, 13. Miskolc 1. sz. postahivatal, 14. Békéscsaba 1. sz. postahivatal, 15. Posta Anyaghivatal, 16. Postai Épületkarbantartó Üzem, 17. Központi Hírlapiroda.

A célkitűzéseket az I. félévben nem teljesítő postaszervek a következők:

A tervezett önköltségét, illetve költségeloirányzatát túllépte a Posta Központi Kábelüzem, a Posta Központi Járműtelep és a Budapest 72. sz. postahivatal.

A teljesítményi tervét, illetve üzletviteli előirányzatát nem teljesítette a Budapest 62. sz. postahivatal, Budapest-vidéki Postaigazgatóság, Miskolci Postaigazgatóság, Pécsi Postaigazgatóság, Veszprém 1. sz. postahivatal és a Posta Központi Táviróhivatal.

Az üzemi eredménytervet nem teljesítette a Központi Járműtelep, a Központi Táviróhivatal és a Miskolci Postaigazgatóság.

Az egy munkás munkaórára tervezett anyagmentes termelési érték csökkent a Posta Központi Javitó Üzemnél és a Posta Központi Kábelüzemnél.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság a főközpontok előirányzott jószágfokát nem érte el. A Posta Központi Táviróhivatalnál az üzemidő-részes az elmúlt év azonos időszakához képest csökkent.

(Folytatás a 2. oldalon)

Teljesítettük vállalkásunkat

JELENTÉS A LIPÓTBÓL

Lapunk előző számaiból ismert, hogy ez év május 23-án (a Postások Szakszervezete székházában) a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, a Beloiannisz Híradástechnikai Gyar és a Posta Központi Kábelüzem, a Lipót Távbeszélő Üzem 8000-es kapacitású 7A 2-es bővítésének határidő előtti átadására szocialista szerződést kötött. Ennek alapján a Lipót 7A 2 és a BHG „Lehel brigád” szerződése volt, amelynek megkötése óta 3 hónap telt el, kemény, céltudatos munkával. A szakvezetés és a postás és vasas szakszervezet, két brigád vállalkását segítette és tovább szélesítette. Csatlakozott hozzá a Posta Központi Kábelüzem vállalva, hogy a központokat összekötő kábeleket, valamint a 3 rekonstrukciós terület föld alatti kábeleit az

új határidőre beépíti. A Távbeszélő Igazgatóság építési osztályának brigádjai pedig a föld feletti hálózat megépítését és 1500 új távbeszélő-állomás szerelését vállalták. Ezzel lehetővé tették, hogy az átadás pillanatában 1500 új távbeszélő-előfizetővel bővüljön az üzem hálózata.

A két brigád munkája nyomán a gépteremben augusztus 1-re mechanikai, jelző és áramköri vizsgálatokkal közel 300 gépkeretet, 8000 számláló jelzőt adtak át, és elvégezték a multiplikációs vizsgálatokat is. Ezenkívül bekötötték a trunköket és beforrasztották a kompenzáló ellenállásokat. A felsorolt munkák elvégzésével augusztus 1-vel lehetővé vált a próbaüzemelés, hogy a központon belül maradó és átmenő hívásokat, valamint a gépek rendszeres vizsgálatával a még meglevő hibákat az előírt szintre csökkentsék. A BHG az üzemeltetéshez szükséges gördülő létrákat augusztus 8-án leszállította.

A Kábelüzem augusztus 16-ra elkészült a Wahrmann és Zápolya terület után a Lehel terület kábeleinek átforgatásával is. Ezzel vállalkását maradéktalanul teljesítette.

A kábeleik átforgatásával szükségessé vált 3000 számcserét is előkészíttetek.

Az 1500 új távbeszélő-előfizető augusztus 19-én először beszélt készülékén.

Ahhoz, hogy a másfél hónapos határidő előtti üzembehelyezés az 1500 új távbeszélő-állomás felszerelése megtörtént, a két brigádon kívül az üzem valamennyi dolgozójának tudása legjavát kellett adnia. Ehhez a szakvezetés, a párt- és szakszervezet minden segítségét megadott.

A közös összefogás eredményeképpen jelenthetjük: a dolgozók szocialista öntudata, munkakészsége és összefogása újabb sikert eredményezett.

A Lipót Távbeszélő Üzem 8000-es bővítése a határidő előtt 43 nappal elkészült, és 1500 új távbeszélő-állomást bekapcsoltak.

A jól végzett közös munka tudatával hallgatunk Kiss Dezső közlekedés és postaügyi miniszterhelyettes szavait: „A Lipót Távbeszélő Üzem 8000-es bővítését a rendeltetésnek átadom”.

VERES IRÉN
üzemvezető helyettes



Itt még van egy hiba. Üzembehelyezés előtt Darázs Károly főcsoportvezető, Láng István speciális műszerész és Pálvölgyi Ottó BHG-művezető, tanulmányozzák a szerelési rajzot.

A posta I. félévi tervteljesítése

A posta I. félévi teljesítményi tervét — a Kísérleti Intézet kivételével — teljesítette. A túlteljesítés 33 626 m/Ft, ami 2,8 százaléknak felel meg.

Az üzletviteli teljesítményen belül a postai szolgáltatásnál 3,7, a hírlapnál 6,7, a takarékszolgáltatásnál pedig 21,3 százalékos túlteljesítés van. A csekk-, bank-, telex- és távirószolgáltatásnál 3-4 százalékos az elmaradás. A helyi távbeszélőforgalomnál 2,2, a helyköziénél 3,3 százalékos a túlteljesítés.

Az önköltség alakulása

A posta teljesítményi költségvetését 7 954 m/Ft-tal, 0,7 százalékkal túllépte. Azonban a teljesítményi tervhez viszonyítva a költségvetés 1,9 százalékkal csökkent, tehát a posta költségvetésének teljesítése előirányzatát túlteljesítette. (A tervezett költségvetés-csökkenés 1,3 százalék).

A túllépés teljes egészében az anyagköltségnél található, ez viszont szükségszerűen következik a termelési tervek túlteljesítéséből.

A létszám

A posta létszámtervét 100 százalékra teljesítette. Mindössze 21 személy a félévi átlagos létszámláhiány — az összes munkavállalókat tekintve — ami 0,5 ezreléknek felel meg.

A beruházások helyzete

A beruházások alakulása az 1963. I. félévhez viszonyítva

kedvező. Igaz, hogy a múlt év I. félévében — az ismert időjárási viszonyok miatt — a beruházási terv teljesítése nem volt megfelelő.

A beruházási előirányzat pénzügyi teljesítése 1963. I. félévében 17,6, 1964. I. félévében pedig 23,6 százalék volt. A műszaki teljesítés az elmúlt évben 28,8, az idén pedig 45,5 százalék volt. Ez az eredmény az 1962. év I. félévéhez viszonyítva is kedvező, hiszen az eddigi évektől eltérően, a műszaki teljesítés szinte arányos az évszakkal (45,4 százalék).

A forgalom minőségi mutatói

Amilyen kedvezően alakultak a posta tervei, annyira kedvezőtlenek a postaforgalom minőségi mutatói.

A posta hibájából történt távbeszélőtörések száma 7,2 százalékkal (több mint 49 ezerrel) növekedett. Tény, hogy a helyközi távbeszélőhálózat is befolyásolta az előjegyzések lebonyolítását, de ettől függetlenül, valószínűleg közrejátszott a szolgáltatás minősége is.

A kártérítések száma, illetve az értük fizetett összeg emelkedése még kedvezőtlenebb. A kártérített postai küldemények száma — az utalványokat is beleszámítva — 33,9 százalékkal, az értük fizetett összeg pedig 54,2 százalékkal magasabb volt az előző félévinél.

Az 1963. I. félévben történt 338 zárlatlemaradással szem-

ben, az idén 531 fordult elő, ami 57,1 százalékos növekedést jelent. A 193 többletből 152 a hírlapzáratoknál történt, ami — főleg a színes lapoknál — a nyomdák hibájából adódott.

A műszaki minőségi mutatók

Budapesten az egy távbeszélő-állomásra eső zavaridő 9 óra 58 perccel szemben, a tárgyidőszakban 10 óra 13 percre. Ez annak a következménye, hogy a Lípót Távbeszélő Üzem területén június hónapban jelentős kábelbeázás történt. Amennyiben ezt a rendkívüli tömegzavart figyelmen kívül hagyjuk, akkor Budapesten a szolgáltatás minősége javult.

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság területén az egy belső hibára eső idő 37,2 perccel szemben 31,8 percre csökkent. Az országos átlag pedig, a vidéki távbeszélő-központokban mutatkozó minőségromlás miatt, 39,5 percről 44,8 percre növekedett.

A hálózattartásnál (helyközi hálózatok) a munka minősége javult. Az egy vonal-hibára eső idő a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság területén 5 óra 20 percről 4 óra 53 percre, az országos átlag pedig 5 óra 3 percről 4 óra 36 percre csökkent.

A rádió-adóállomásoknál a műsoridőhöz viszonyított zavaridő 1963-ban 0,0010, míg 1964-ben pedig 0,0064 százalékos volt.

Örvendek, hogy a televízió-adóknál a műsoridőhöz viszonyított zavaridő 0,2220 százalékról 0,0279 százalékra csökkent.

Eredményalakulás

A posta I. félévi üzemi eredménye kedvezően alakult. A tervet teljesítette 69 595 m/Ft-tal szemben, 95 267 m/Ft-tal. Tehát 25 672 m/Ft az eredménytöbblet. Ez a bázishoz viszonyítva lényegesen magasabb. Az 1964. I. félévi vállalati eredmény 89 millió forint. Ez azt jelenti, hogy az év végi jutalom szempontjából az I. félévi vállalati eredménytöbblet 41,8 millió forint. (A szükséges korrekciót még nem vettük teljes egészében figyelembe.)

Az előzetes számítások szerint a posta, az I. félévi eredménye alapján, eddig körülbelül 6 napi munkabérnek megfelelő év végi jutalmat ért el.

POSTÁSOK SZAKSZERVEZETE, KÖZGAZDASÁGI OSZTÁLY

KÖZGOLATOK EGY TANFOLYAMRÓL

Közgazdasági továbbképzés
a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságon

A tanfolyam hallgatóságát az igazgatóság területén vezető munkakörben foglalkoztatottak alkotják. Célja az üzemek és hivatalok életében munka közben felmerült nehézségek megvitatása, és ezen keresztül a — közgazdasági szemlélet tükrében — helyes gyakorlati munkamódszerek elsajátítása.

Véleményem szerint a tanfolyam eredményes volt, mert a tervosztály és a gazdasági szervező és elemző csoport részéről előadók Lengvári és Pintér szaktársak mondanivalójukat minden esetben gyakorlati példák sokoldalú ismertetésével adták elő. A hallgatók a témák, példák és kérdések sokfélesége révén, saját területükre vonatkoztatva, minden esetben helyes irányvonalat és szakvéleményt kaptak. A tervgazdálkodási előadásokon a számok tükrében és a statisztikai értékelések alapján vitatott meg az üzemek tervteljesítését, vagy elmaradását.

A költségnevek elemzésén keresztül ismertük meg, hogy milyen eszközökkel érhető el az önköltség csökkentése, tehát a gazdaságos üzemvitel. Arra is feleletet kaptunk,

A Veszprémi Napló című megyei lap július 14-i számában megdöbbentő cikk jelent meg a zirci postahivatalban elkövetett és leleplezett visszaélés-sorozatáról.

A huzamos időn át történt visszaélések főszereplője a hivatal vezetője, M. F. volt, akinek éppen a visszaélések megakadályozása lett volna elsőrendű kötelessége.

Csupán az újságírók támaszkodva, a vizsgálat által felderített egyéb részletek mellőzésével is, olyan képet tarthatunk olvasóink elé, amely elegendőnek vélhető, hogy a postásságot megvetését keltsük fel a magukról megfélemedezett volt posztásokat illetően.

Az érdekeltek itt is egy bannhíján csúsztak el, amint ez olyan sokszor megtörténik. A Soproni Postaigazgatóság a vizsgálatot arra a bejelentésre kezdte meg, hogy a hivatalvezető rádió-orvhallgató, illetőleg televízió-orvnéző. Ez volt az a kiindulás, amely mellékesen arra a megállapításra is vezetett, hogy a községbe szülő és W-nének címzett amerikai csomag kifosztója a hivatal S. F. nevű dolgozója. A fonal már megvolt, felgöngyölítése pedig az egész bünszöveget leleplezéséhez vezetett.

Ennek során kétségtelenül kiderült, hogy S. F. rendszeresen felbontogatta a kezébe került leveleket, és a bennük levő pénzt, valutát és egyéb értékeket ellopta vagy elcsikkasztotta.

Hasonló működést fejtett ki a hivatalvezető felesége. Ő a községbe cizmolte, valamint az átmenő gimnazista a hivatalban tárolt csomagok dezamálására törekedett. Magát. Ebben férje azzal segítette, hogy a célnak nagyon megfelelő éjjeli ügyeleti szolgálat idejére, a csomagraktár kulcsát gondjaira bízta. Az aszszony a csomagokból „kiszereit” holmikkal azután még a hivatali dolgozók között is kalmarkodott.

Az anyagilag jó körülmények között élő hivatalvezető — akinek egyébként még arra is tellett, hogy időnként azokat, akikről valamilyen kedvezményt várhatott, egy kis szilárd vagy folyékony hal-mazállapotú kedvességgel leple meg — attól az ocsmány-ságtól sem riadt vissza, hogy beosztott munkatársait meglopja. Tette pedig ezt úgy, hogy a déli helyettesítés idején a középvezetők közül kisebb-nagyobb összegeket el-emelt. A károsultak azután a kisebb keresetükből törlesztették a hiányt, amelyért a jogszabály szerint teljes térítéssel tartoznak. A dolgozók fizettek, de gyanújuknak kifejezést adni nem mertek.

hogy miért szükséges költség-gazdálkodásunk figyelemmel kísérése, állandó tudatos elemzése.

A gazdasági vezetők közül nem mindenki hozta magával a beosztására jogosító ráter-mettséget. Legtöbbszörben volt, vagy van valami, ami a vezetőre képesít, de gyakorlati munkájukban még akad hiányosság. Ezeket viszont pótolni kell és lehet is önképpel, az állami oktatással és a magasabb szintű szakmai tanfolyamok elvégzésével. A Távbeszélő Igazgatóság közgazdasági tanfolyama is e célt szolgálta.

A gazdasági vezetők egy része már elsajátította a tudnivalókat, mások viszont most szerzik meg a magasabb szintű képzettséget, s ezért öntevékenyen fejlesztik tudásukat.

A tanfolyam akkor tölti be majd igazán szerepét — és bizonyítja további szükségességét — ha a gazdasági vezetők-nél a felmerült kérdések megoldásában az ott tanultak alapján, a jelenleginél szélesebb látókört és eredményesebb intézkedéseket tapasztalhatunk.

MAGYAR SÁNDORNÉ

A KORSÓ ELTÖRÖTT...

A társasághoz tartozott S. O.-né takarítónő is. Bár a dús lakomából ő csak az egyszerű csomagkifosztás lázármozgásával részesült, a felelősségre vonás alól nem mentesülhet, és cselekményével arányos büntetésre számíthat.

Súlyosan vétettek az érdekelteket a törvény ellen. Ennél súlyosabban esik latba cselekményüknek az az erkölcsi oldal, amely a postásságot hírnevének csorbítását jelenti azzal, hogy a község egy részében megingatta a postásság többségének jó és megbízható munkájával mel-

tán kiérdemelt bizalmát és megbecsülését.

Az eset, bár szomorú, mégis tanulságos. Megerősíti ugyanis azt a közismert tényt, hogy a posta nyilvántartási és ellenőrzési rendszere csak ideig-óráig ad lehetőséget a postai javak illetéktelen megszerzésére. A kérészetű, tisztességtelen előnyökért pedig csaknem kivétel nélkül nagy árat kell fizetni. Ez sokszor olyan nagy, hogy az egész család anyagi létét áthatja alá.

Okuljunk az intő példából.

JEL.

Levél Vietnamból...

Tisztelt Elvtársak!

A legnagyobb felháborodással tudatjuk Önökkel a két újabb vétket — ezekről az alábbiakban rövid tájékoztatást adunk —, amelyeket az amerikai imperialisták, és kiszolgálók elkövettek, az utóbbi napokban dél-vietnámi honfitársaink ellen.

1964. július 8-án, 15 órakor, abban az időben, mikor közel 100 gyermek a Ben-Tre tartomány Giong Trom kerületében fekvő Lonh-Phung-i iskolában (Dél-Vietnam) előadást hallgatott, a dél-vietnámi amerikai tüzérség a megfigyelő repülőket távirányítva, több mint kétszáz gránátot lőtt az iskolára. A gránátok egy három hektárnál kisebb területre zuhanva, nagy pusztítást okoztak. A környék lakosai a sebesült gyermekek segítségére siettek. Ekkor három repülőgép több mint 50 gyújtóbombát dobott le az iskolára. Sok gyermek égő fáklyaként jutott ki a házból, szülei elé futottak, de kevesen éltek túl. Hatvankét halott és sebesült közül tíz meggyilkolt tanuló volt és 33 sebesült.

Egy másik újszintén szörnyű rémtett: 1964. július 7-én és 8-án öt Dakota gép, négy felfegyverzett vadászgép kíséretében — mind amerikaiak — mérgező kémiai készítményeket szórt le a Cau-Mau tartomány Dam-Dzol kerületében fekvő Bau-Sen Moung-dieu és Tran Phan helységekre. Július 10-én ugyanazon tartomány, ugyanazon kerületben a Bay-Hap csatorna hosszában és a Nam Can községben, hasonló műveletet végeztek. Személyek százait mérgezték így meg, s nagy állatállomány pusztult el, gyümölcsöskertekkel, rizsföldek hektárainak százaival együtt.

Az Önök tudomására hozva a fent történeteket, felhívjuk figyelmüket arra a tényre, hogy az amerikai imperialisták újabb tervszerű fenyegetéseinek az a célja, hogy a háborút hevesebbé tegyék Dél-Vietnamban és kiterjesszék más országokra is.

Fogadják tisztelt Elvtársak őszinte testvéri nagyrabecsülésünk kifejezését.

Hanoi, 1964. július 25.

A Vietnámi Szakszervezetek Szövetségének
Titkársága
MGUYEN MINH titkár

Elnökségünk válasza...

Vietnámi Szakszervezetek Szövetsége Titkárságának,

Hanoi

Tisztelt Elvtársak!

Kézhez kaptuk az Önök levelét, amelyben tudatják velünk az amerikai imperialisták újabb gaztetteit.

Közlünk, hogy 1964. augusztus 13-án a Magyar Szakszervezetek Országos Tanácsa és az Országos Békatanács tiltakozó nagygyűlésen ítélte el az amerikai imperialisták és csatlósai sorozatos agresszióit, amelyet többek között az Önök házaja, népe ellen elkövettek.

Biztosítjuk Önöket a magyar postás dolgozók nevében, együttérzésünkről. Mélységesen elítéljük az amerikai imperialisták és kiszolgálók minden olyan agressziós cselekedetét, amellyel az emberiség békéjét veszélyeztetik. Elítéljük a békés lakosság ellen elkövetett gaztetteket, s azt, hogy nem riadnak vissza ártatlan kisgyermek életének kioltásától sem.

Levelüket a Postások Szakszervezete újságján keresztül dolgozónkkal, szó szerint ismertettük, így akarjuk elérni, hogy tagságunk megismerje az Önök küzdelmes életét, az imperializmus ellen folytatott nehéz harcát.

Őszinte, testvéri jókívánságainkat küldjük a hős vietnámi népnek.

Budapest, 1964. augusztus 14.

POSTÁSOK SZAKSZERVEZETE ELNÖKSÉGE

Az élüzem címért versenyző postaszervek 1964. első félévi eredményei

(Folytatás az 1. oldalról)

hoz képest emelkedett. Az egy fuvarórára eső kézbesített csomagok száma a bázisidőszakhoz viszonyítva csökkent a Budapesti Postaigazgatóságnál és a Budapest 70. sz. postahivatalnál.

A hivatal hibájából lemaradt zárlatok száma a bázisidőszakhoz viszonyítva emelkedett a Budapest 78., Szekszárd 1. sz. postahivatalnál. Az engedélyezett remittenda növekedett a Szombathely 1., Szeged 1., Szekszárd 1. és Tatabánya 1., valamint Salgótarján 1. sz. postahivataloknál. A HDB-nyugták beszédésének százalékos aránya a bázisidőszakhoz képest csökkent Veszprém 1., Szombathely 1., Salgótarján 1. és Tatabánya 1. sz. postahivatalnál. A pénztári eltérések száma emelkedett Szombathely 1. és Veszprém 1. sz. postahivataloknál. Eger 1. sz. postahivatal a kártérítések csökkentésére tett vállalását nem teljesítette. Veszprém 1. sz. postahivatalnál a díjhány-jelentések száma romlott a bázisidőszakkal szemben. Budapest 78. sz. postahivatalnál a tévirányított küldemények száma emelkedett. Tatabánya 1. sz. postahivatalnál az irányított vizsgára jelölt 9 dolgozó közül csak ketten vizsgáztak. Kaposvár 1. sz. postahivatal az anyagnormáját túllépte és a hírlaputalék alapját képező tervét nem teljesítette. A Pécs 1. sz. postahivatal a megkövetelt, legalább 4-es minősítéssel szemben csak 3-ast ért el.

Az élüzem címek teljesítésének eredményei az elmúlt év azonos időszakához viszonyítva javultak. Az elmúlt első félévben csak 10 szerv teljesítette az élüzem célkitűzéseket. Most 17 postaszerv jó munkájáról adhatunk számot. Bizunk abban, hogy a rövid tájékoztatás serkenti az elmaradottakat és az éves értékeléskor ők is az élenjárók között lesznek.

TORMA BÉLA



Ök heten...

ban nem egyezik valami, kezdődik a lázas, türelmes kutatás: hol történt a tévedés. S mindig meg kell, de meg is találják a hibát. Nagy a felelősség, mert a cél, hogy az előfizető ne kapjon téves telefonszámot, s ennek nyomán ne legyen jóváírás. Kellemetlen ez mindenkinek. Meg aztán havonként — 18, 19, 20-án — a pestiek, szokás szerint, egyszerre, az utolsó pillanatban zúdítják számláikat a hivatalra. A szocialista szellem ilyenkor is érvényesül a brigádban, mert Zsedényi Pál siet segíteni a befizetések feldolgozásánál, mint a könyvelő brigád küldötte.

S még néhány mozaik e lelkes kollektíva tagjairól: Harmath Józsefné, a Posta kiváló dolgozója, Zsedényi Pál, Goda István, Gallusz Béláné, Kintses Lászlóné a hivatal legjobbjai. Péntekné is ezen az úton jár. Balogh Anna most érettségizett. Bizony mindannyian izgultak érte. Anna az írásbeli vizsga után iskolából telefonált: megvan, sikerült! Zsedényi természetbarát. Arca piros — ez a hegyek pírja. Az országos Kék-túra keretében csak 13 hegyen ment át 930 kilométert gyalogolt esőben, térdig érő hóban, szélben, hőségben. Mátraverebély, Agasvár, kis úticélok, vasúti állomások... Goda István Árpádföldre jár kis birodalmába, amely 400 négyszögletes, gyümölcsös, virágokkal van tele. Balogh Anna mostanában mindig siet munkaidő után — nem haza — randevúra, várja a feleségét. Péntekné nagy öröme, hogy kisfia, a Laci, kitűnő tanuló. Gallusz Béláné a számok szerelmese. Matematika-fizika tanár szeretne lenni. S végül Kintsesné: neki is a virág a mindene. S aki a virágot szereti...

Ime, egy keresztnémet hét dolgozóról, akikhez hasonlóak száz- és ezerszám dolgoznak a Magyar Posta területén...

BÉKES ATTILA

A vándorzászló kötelez

Szakszervezetünk elnöksége megvitatta a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság vezetőjének beszámolóját az igazgatóság munkavédelmi tevékenységéről. Ezt megelőzően — a Postavezérgazgatósággal közösen —, a gödöllői, kékési, miskolci, emódi, kabhegyi és tokaji rádió-, televízió-, illetve mikrohullámú állomásokon tartottunk ellenőrzést.

Az elnökség a beszámoló és az ellenőrzés tapasztalatai alapján megállapította, hogy a legutóbbi áramutató halálos balesetek nyomán az igazgatóság számos intézkedést tett a dolgozók biztonsága, a munkakörülmények javítása érdekében.

A munkabiztonságról!

A biztonság érdekében Kékiesen különválasztották a kápadó és a hangadó üzemét, Miskolcon magasabbra szerelték a 8 ezer voltos átvételőket, valamennyi állomáson pedig plexilemezzel burkolták a feszültség alatt levő pontokat. Interlokkkal (védelmi berendezés) látták el az eredetileg reteszelt egységeket és figyelmeztetéstül piros villogó lámpát szereltek azokra a helyekre, ahol a berendezés nyitott állapotban is feszültség alatt marad.

A miskolci tv-üzemnél az erőáramú helyiségben is használatos földelőbet érintkezését — a február havi szemle észrevételei alapján — a földelés biztonságát növelték a jó kontaktussal, és így jelentős mértékben csökkentették az áramütés veszélyét.

Az elnökség helyeselte, hogy az igazgatóság a korszerűtlen, balesetveszélyes berendezéseket fokozatosan kicseréli és újabb gépeket állít be. A kékési és tokaji állomásokon most folyó bővítéssel megszűnik a zsúfoltság, és csökken a balesetveszély.

Követendő példa az a módszer is, hogy az igazgatóság a balesetelhárításban kiemelkedő eredményt elért dolgozókat, társadalmi tisztviselőket, az erkölcsi elismerésen kívül, anyagi elismerésben is részesíti.

Érthető tehát, hogy kedvezően alakult az igazgatóság területén a baleseti helyzet: az elmúlt évben 4 üzemi baleset történt, halálos baleset 1961 február óta nem volt.

Feszültség — védőföldelés nélkül

A munkavédelem további javításáért tesszük szövé, az ellenőrzés során még tapasztalt hibákat: hiányzik a gödöllői állomás gépházában a motorvédő kapcsoló, a miskolci mikroüzemben a villanyfűző, a miskolci tv-állomás az energia-teremben a kapcsolótábla, továbbá a műhelyben a fűtőgép védőföldelése.

Kékesen a dolgozók kifogásolták, hogy a gumikesztyűk

túlsgáson vastagok, használatauk nehézkes. Ugyanitt a csoportok létszáma nem teljes, így esetenként, szabályellenesen, csupán egy dolgozó teljesít szolgálatot. A berendezések karbantartása a folyamatos üzemeltetés miatt rendkívül veszélyes és szabálytalan. Az üzem a nehézségeket az igazgatóságnak jelentette, de választ ottlünk napjaink nem kapott. (!) A tokaji állomáson szabálytalanul, 220 V-os kóslámpát és forrasztópákát használnak. Mielőbb felül kell vizsgálni a gépkocsi üzemeltetésére kiadott utasításokat is, mert helytelen, hogy 16 órától másnap reggel 8 óráig az állomásnak nincs gépkocsi.

Az elnökség felhívta az igazgatóság figyelmét, hogy vizsgálják felül a szocialista munkaverseny feladatait, és a prémiumfeltételeket, mert azok a folyamatosan üzemelő berendezéseknél — főképp üzemzavar esetén —, szabály-

talán és veszélyes munkára ösztönöznek.

Ezzel kapcsolatosan a szakszervezeti bizottságoknak is sok a feladatuk. Követeljük meg, hogy az előírt munkavédelmi szemlékre és műszaki átadásokra őket minden esetben meghívják. Ez eddig több esetben elmaradt. Ugyanis a szakszervezeti bizottságok feladata, hogy üzembehelyezési eljárás, és munkavédelmi szemlék során az általuk észlelt hiányosságokat a jegyzőkönyvben rögzítsék. súlyos esetekben pedig intézkedjenek munkavédelmi felhívást az érdekeltektől. Az üzemeltetéshez csak akkor járulnak hozzá, ha a dolgozókra nézve veszélyes hibákat megszüntetnek.

Egy MT-SZOT Vándorzászlós igazgatóság, még ilyen „kis” hibákat sem engedhet meg magának, mert a zászló kötelez!

MAUR EMIL



A Budapesti Bizottság mellett működő Ifjúsági Tanács vendégei: a Baranya megyei fiatalok a Budapesti Tapasztalatcserén.

Bíráltunk — intézkedtek

Előző számunkban „Rendet teremtek portánkon!” cím alatt visszatértünk egy korábban megjelent kritikára, amelyben szóba került, hogy a Soproni Postaigazgatóság területén, a termelési tanácskozásokon elhangzott javaslatok intézése bürokratikus módon történik. Szabó László, az igazgatóság vezetője a bírálatra levelében így válaszolt: „Annak érdekében, hogy a tárgyalat, mint egyéb javaslatokkal kapcsolatos bürokratikus intézkedések, hibák teljes felszámolását nyerhessenek, az ez évben elhangzott összes javaslatok érdemi intézését az igazgatóság egész területén vizsgálat tárgyává tesszük, s a megállapított hiányosságokkal kapcsolatban a szükséges intézkedéseket megteszem. A vizsgálat eredményéről annak befejezése után a Postás Dolgozó Szervezettségét tájékoztatom.”

Ugyancsak júliusi számunkban „Szóvá tesszük” cím alatt említettük meg, hogy a Pécsi Postaigazgatóság Híradójából egy sor fegyelmezetlenségről szereztünk tudomást, de nem írták meg, hogy a fegyelmezetlenséggel szemben milyen eljárást indítottak. Pál József, az igazgatóság távközlési vezetőhelyettese a többi között így válaszol szervezetünknek: „Kipellengéznék kíváncsi a hibákat elkövető szerveket, hogy okulásul szolgáljon a többieknek is. Úgy gondolom, hogy igen sokan önmagukra ismernek, különösen azok, akik csak jógaikat szeretik hangoztatni, de elfeledkeznek kötelességeikről... Megfelelő figyelmeztetés azonban nem maradt el. Meggyőződésem, hogy a Postás Dolgozóban megjelent cikk segített területünkön a munkafegyelmet megszilárdításában...”

BRÓDY IMRE:

TALÁLKOZÁS MERKURRAL

Theseustól Morseig

beriségnek, és nem véletlenül. A francia forradalom hozza felszínre e találmányt, Chappe 1792. március 22-én mutatja be a francia nemzetgyűlésnek. Jelentősége nagy, habár borús időben, vagy közben gyakran használatlan, de hasonló berendezéseket még ma is alkalmaznak a vasúti szolgálatban (szemafor).

Új fejezetet jelentett a távközlésben az elektromosság felfedezése. Alig akad valami revaló fizikus, aki nem foglalkozik az elektromos táviró megoldásával. A német Sömmering elektrokémiai táviróját a gyakorlatban közönség kísérte, nem így Pável Silling orosz fizikus készülékét. Ennek alapján készült az angol Bain távirója, sőt az osztrák Eckling módosítása is, amelyet Magyarországon alkalmaztak 1847-ben, midőn Pozsonyban az első táviróállomást megnyitották. Az elektromágneses táviró gyakorlatban is elterjedt formáját az amerikai Morse találta fel 1832-ben, aki ugyan nem fizikus volt — hanem festőművész.

Edison bizonyít:

Összedülés előtt a postahivatal

Mátraballáról Magyarországon Helységnevtárban ezt olvashatjuk: kb. 1500 lakosú, Heves megye, pétervári járás, vasútállomása, autóbusszközpontja, postahivatala van. Azaz: egy csak volt.

A Pétervári Járási Tanács vb építési és közlekedési csoportja elrendelte a postaépület bontását, mivel a barmely pillanatban összedülhet. Az ott szolgálatot teljesítő dolgozókat elhelyezték. A nem éppen mindennapi eset története óta a helybeliek a legkülönbözőbb állami szervek segítségét kérték, hogy ismét legyen postahivataluk. Kérésük annál is inkább indokolt, mert jelenleg hét kilométert kell a szomszédos Mátradereske község postahivatalához gyalogolni. A postahivatal hiánya nemcsak Mátraballa község lakóit érinti, ugyanis 13 mátrai községnek itt van a vasútállomása, s az innen induló, vagy ide érkező utasok is a helybeli postahivatal szolgáltatásait vették igénybe. Nehéz helyzetbe került az istvánmezei bentonitbánya mátraballai megbízottja is, mert a fontos exportcikk napi termelési eredményeit bérelt beszélgetés formájában jelentette a budapesti felügyeleti szervének. A községben az egyetlen működő távbeszélő-állomás a tanásházán van, s így a vb-elnök a napi munkája helyett a különböző üzeneteket továbbítja.

A Miskolci Postaigazgatóság már többször kérte a községi tanácsot arra, hogy a postahivatal ideiglenes elhelyezésére helyiséget biztosítson. Eredménytelenül. Az igazgatóság képviselői június hó 15-én helyszíni tárgyalást folytattak — minden eredmény nélkül. A tanácsból sem telek biztosítására, sem bérleti vagy vásárlási szerződésre nem kaptak elfogadható ajánlatot.

A Miskolci Postaigazgatóság magasépítési osztálya által 1964. március 25-én készített kimutatásba is csak fölülrag — tintával — jegyezték be a közvetlen életveszély rovatba a mátraballai postahivatalt. A két évvel ezelőtti hasonló tárgyalás jelentésében az épület állaga és a hivatal elhelyezése jó osztályzatot kapott.

Kérdésünk a kimutatások összeállításához: mi okozta azt, hogy az épület állagában viszonylag rövid időn belül ilyen változás következett be? Vagy talán az előző műszaki megállapítás felületes volt?

Utóirat:

A községi tanács a már említett elsőfokú építésiügyi hatóságtól a bontási határozatot felülvizsgálását kérte. A pillanatnyi száraz időjárás következtében a roskatag épület falai nem süllyednek, s állandó szigorú építési ellenőrzés mellett a hivatal ismét megnyitják.

Eredményes megoldás ez? Aligha hisszük...

— DOROSZLAI —

Elnökségi ülésünk

Szakszervezetünk elnöksége 1964. július 31-én tartotta ülését. A közgazdasági osztály előterjesztése alapján megvitatta a munkásszállások kulturáliságának, szociális normáinak és kapacitásának fejlesztésére (EÜ. M. 37/1963. sz. rend.) vonatkozó teendőket.

Az elnökség megvitatta és elfogadta a szervezési és káderosztály jelentését a szakszervezeti tisztviselők oktatásáról.

Az elnökség ugyancsak jóváhagyta a szakszervezet elnöksége mellett működő forgalmi és műszaki osztály 1964. II. félévi munkatervét.

Végül az elnökség ugyancsak elfogadta a közgazdasági osztály előterjesztését az egészségre ártalmas munkakörülmények foglalkoztatott dolgozók munkaidejének 1964. és 1965. években történő csökkentésére.

Politizáló postások — száz iskolában...

Az 1963—64. oktatási évben az alapszerveknél szervezett szakszervezeti politikai iskolák sikeresen befejeződtek. A tagság növekvő ideológiai és politikai érdeklődését bizonyítja, hogy míg 1962—63-ban 45 budapesti alapszerveknél 74 iskolát szerveztek 1700 hallgatóval, addig a közelmúltban befejezett oktatási évben 49 alapszerveknél csaknem 100 politikai iskolán tartottak előadásokat, s ezeket kb. 2000 hallgató látogatta rendszeresen. 865-en ez évben kapcsolódtak be az oktatásba, míg a többiek a szemléltető eszközök használatával az előadókhoz sikerült fokozni a hallgatók érdeklődését, s ez is hozzájárult ahhoz, hogy sokan megszerették és szívesen jártak a foglalkozásokra.

Ez év októberében újra kezdődnek a politikai iskolák foglalkozásai. Szervezésük és segítésük a szakszervezeti mozgalom fontos feladata, amelyben jelentős szerepük van a szakszervezeti bizottságoknak. Ezért szükséges, hogy időben elkészüljenek az iskolák szervezésének tervei, hogy azokat a pártszervezetekkel megfelelően egyeztetni tudják.

PERGEL ISTVÁN — PUSKÁS ERVINÉ

Miért áll a poreszívó?

Több ezer forintba került a Budapest 62. sz. postahivatal levélirányító osztályán felszerelt szűrőberendezés. Szó se róla, jó munkát végeztek készítők. Bekapcsoltuk. Fűlsike-títő harsogás tölti be a termet, s mesterséges szélvihar kerekedik. A por viszont, az marad! A postások állítólag „munkavédelmi” szempontból nem kapcsolják be, mert a huzatot az közismerten nem használ az egészségnél, márpedig a masina enyhén szólva, huzatot okoz.

E havi kérdéssünk: Vajon minek ide ilyen nagy kapacitástúlsúlyos berendezés, talán egy textilüzemben, vagy öntödében még hasznos is lenne. Kinek, és minek kell az a 62. sz. postahivatalban?

— KOÓS —

az egész világon. A Magyar u. 6. szám alatti ház bevonul a posta történelmébe, 70 km.-ny távolságot fut be ez a hálózat, alig néhány száz telefonhírmondó hallgató állomás, de benne a jövő mindent ígérő és egyre többet adó távlat, az ember alkotó erejének hatalmas győzelme.

Búcsúzom a Postamúzeumtól, lassan, bizonytalan léptekkel. Itt egy levelezőlap idézi meg elem dr. Hermann Emánuel bécsújhelyi akadémiai tanár urat, a feltalálót, amott a bélyegzők érdekfeszítő története kíséri vissza a XVIII. századba, hallom az első gőzmozdony vasút indulást jelző hangját, amint 1825 július 15-én útnak indult Pestről Vácrá, üdvözlöm Gervay Mihály urat, aki a magyar posta vezetőjeként sikerrel viotta meg harcát a 2 krajcáros levelezőlapért az osztrák postával szemben, olvasom a feliratot a vén lánán: a leveleket délelőtt 9 órakor viszik el, s meghatottan emlékezem Graham Bellre, s 1876. március 10-ének napjára, amikor az emlékeztetés szavakat segítséget várón elmondotta: „Mr. Watson, come here, I want you”. (Watson úr, jöjjön ide, szükségem van Önre.) Folytathatnám a sort, könnyebb, mint abbahagyni. Az ajtóban ismét találkozom Merkurral, mozdulatlanul áll, semmit nem változott ruházata sem, felemelt keze mégis mintha most figyelmeztetne: látod a postát, az ember e nagyszerű, hatalmasra növekedett alkotását, éleled mindennapos, sokszor oly észrevétlen, szerény segítőjét?...

A Moszkva téren a postással találkozom. Siet? — Kérdem hang nélkül, s ő ugyanúgy felel, mosolygó szemmel: Muszáj, kérem, a postást várják, mindenütt várják, nagyon várják!...

VÉGE

A gépi adatheldolgozás jelenlegi helyzete

A gépi adatheldolgozásnak alig néhány éves múltja van a postánál. Az ügyvitel gépesítésének kezdeti lépéseit 1960-ban tették meg, s máris figyelemre méltó eredményeket tudnak felmutatni, pedig az elmúlt években bőségesen akadáltak nehézségek.

Az adatheldolgozó részleg 1960 októberében kezdte meg munkáját. Az első gépsort a Beloiannisz Híradástechnikai Gyártól kapták meg használtan, azzal a megjegyzéssel, hogy jó lesz tanulógépnek. Tapasztalattal, hozzáférő munkásgárdával alig rendelkeztek. A gépsort egy 26 négyzetméteres óvóhelyiségben állították fel. A 9 gép és az egy íróasztal mellett egymás hegyén-hátán 10-13 ember dolgozott. A nagy igyekezetre jellemző, hogy még az üzem főmérnöke is elvégezte a műszerész-tanfolyamot, hogy kézzelfoghatóbban tudjon munkatársainak segíteni. 1961 nyarán azután elkezdődött az üzemszerű munka. Még abban az évben a géppark két gépsorral bővült. 1963 nyarán, amikor a havonként feldolgozott alaphozonylatok száma 2 millióra növekedett, a munka zavartalan elvégzéséhez mintegy 200 személy oktatásáról kellett gondoskodni.

— Első munkánk a telexelőfizetők nemzetközi levelezésének számlázása és a nemzetközi számadás elkészítése volt, körülbelül havi 20-25 ezer bizonylat — emlékezik Szakács László, a Posta Gépi Adatheldolgozó Üzemének igazgatója. Mátrai Ottó, a szervezési osztály vezetője ugyancsak elégedetten nyugtázza az eddig megtett utat, a dolgozók törekvését, amely jóformán a semmiből teremtett valamit.

— Jelenleg nyolc gépsorral rendelkezünk — mondják. — A telexdíjak számlázásán túl-

menően, már gépi úton számlázzuk a távbeszélőn feladott táviratokat, s ugyancsak gépesítettük a nemzetközi táviratok számadását és statisztikáját, valamint az ország egész területéről a postautalványok ellenőrzését.

— Zökkenőmentesen? — Gépparkunk meglehetősen régi, hiszen legtöbbjüket másodkézből kaptuk. Így elég sok velük a bajlódás...

— A Központi Statisztikai Hivatal kimutatása szerint mindössze 43,4 százalékos a kihasználtságuk...

— Ez a megállapítás 24 órás üzemidőt vesz alapul. A munkarend szerinti üzemidő pedig nálunk 16 óra. Összes lyukasztógépünk átlagos kihasználása ilyenkor 83 százalékos, ezen belül a SZAM gépek kihasználtsága 100 százalék körül van. Ez igen kedvező arány, amit annak köszönhetünk, hogy az előforduló hibák elhárítását dolgozóink normaidő alatt oldották meg. A 4 Aritma típusú gépünk kihasználtsága viszont csak 49 százalékos, amely rajtuk kívül álló okokból adódik.

— Pillanatnyilag a legnagyobb munkánk a postautalványok gépi ellenőrzése — tájékoztatnak bennünket beszélgetőpartnereink. — Az egész ország területéről havonta mintegy 1,7 millió alaphozonylatot lyukkártyagépen dolgozunk fel.

— Milyen haszonnal jár ez? — Túl azon, hogy igen nagy mértékben csökkenti a kézzel végzett adminisztrációt, egyszerűíti a postai kezelést is. Mérésről a kézbesítők várakozását, gyorsabbá teszi a közönség kiszolgálását...

Korábban hónapokba tellett, míg a postautalványok átfutottak az utólagos revízióig. Ilyképpen a pontatlanságok, tévedések és a szórványos

visszaélések nyomaira is csak késve bukkánhattak. A gépi ellenőrzés mintegy 2,5 hónapra csökkentette az átfutási időt.

— Sajnos, még nem értük utol magunkat. Bizonyítja ezt, hogy az elmúlt év november, december hónapjai postautalványainak ellenőrzését, ez év májusban végeztük el. A meglevő hátralék feldolgozása, valamint a gyors ütemű fejlődés megköveteli a gépparkunk korszerűsítését, és néhány jól képzett műszerész munkába állítását.

— Távlati céljaik? — A budapesti távbeszélőszámlák elkészítése. Erre részben elkészítettük a szervezési anyagot. Gépi és egyéb adottságaink viszont még nem adtak erre lehetőséget...

S ezzel eszmecsereink ismét néhány gondolatébresztő kérdésbe torkollott. Az ügyvitel gépesítését szinte minden postaszerv és intézmény szorgalmazza. Pillanatnyilag a legkülönbözőbb elképzelések csapnak össze egymással. És ez jó dolog. A vitából csak tanulhat mindenki, s egészen bizonyos, hogy elősegíti majd a leghevesebb célok kialakítását.

— A törekvéseket ennek ellenére jó lenne jobban egységesíteni — mondja Szakács László igazgató, munkatársai élénk helyeslése közepette.

— S itt nem csupán a rendelkezésre álló gépbeszerzési lehetőségek ésszerű felhasználására, a gépek célszerű elosztására gondolok. Jó lenne azt is meghatározni, hogy a távlati jövő szempontjából milyen irányban készüljön fel a Posta Gépi Adatheldolgozó Üzeme, hiszen az elhatározást sokszor csak évek fáradságos műszaki és szervezési előkészítő munkájával lehet zökkenőmentesen valóra váltani.

M. K.

Lengyel vendégek Balatonalmádiban



Nem énekkar, hanem a lengyel postások vidám csoportja

A postás üdülőben ismerkedtem meg a 63 lengyel vendéggel, akiknek többsége először van Magyarországon. Minden napjuk egy-egy élmény, emléke Balatonról, az itt élő emberekről.

Az almádi üdülő nem kell külön bemutatni. Ha valaki mégsem ismerné, röviden csak annyit, hogy árnyas fák közt, virágos parkban áll és a korszerű kötetelményeknek mindenben megfelelő nyári üdülő. Mindehhez hozzájárul a tikkasztó nyár melege, és az ezt csillapító, selymesen fodrozó Balaton vize.

A lengyel csoport vezetője és egyben a Lengyel Postás Szakszervezet Központi Bizottságának titkára, Sienkiewicz Michal elmondotta, hogy már a határon érezték a magyar vendégszeretetet, a két-nép barátságát. A fogadtatás, az itt tartózkodás minden perce baráti, testvéri.

— En nemcsak a magam, de az itt üdülők nevében mondhatom, hogy nagyon jól érezzük magunkat. Ha nagyon akarnék, se tudnék rosszat mondani, mert mindent megkaptunk, amit szemünk, szánk kívánt.

Spurna Josefa 18 éves kislányával, Renatával látogatott el ide.

— Számunkra a sok élmény és újdonság között mégis a legnagyobb, hogy az első perctől kezdve otthon érezzük magunkat. Sohasem láttam a Balatont, és mégsem volt számomra idegen, mert azok a magyar testvérek, akik bemutatották, úgy fogadtak bennünket, mintha háza érkezünk volna. Nem szeretnék innepontot lenni, de egy hiba mégis van... Rohannak a napok, és közeleg a búcsú perce.

Spurna Josefa már járt Magyarországon. A nőszövetség kongresszusán mint küldött vett részt. Akkor alig volt ideje a fővárosban körülnézni. Mégis megállapította, hogy azóta nagyon sokat fejlődött Budapest. Alig ismert rá. De az emberek ma is épp oly kedvesek, mint akkor voltak.

Millowski Czeslaw a lozsi hálózattépítő üzem könyvelője, így vélekedik:

— Sok jól hallottam a magyar postáról, annak világhíréről. Most személyesen győződöm meg a hozzáam érkezett hírek valóságáról. Nagyon tetszettek a magyar belyegek, különösen az úrhajós sor ragadta meg figyelmemet.

Erdemes elmondani Surugli János üdülővezető véleményét lengyel barátainkról. — Nagyon fegyelmek, s mindennel elégedettek. Igaz, mindent elkövetünk, de ez nem okoz gondot számunkra, mert érezzük a szeretetet, kedvességet, az őszinte barátságot. Az ismerkedési esten a lengyelek tanulták a csárdást, a magyarok pedig a polkát. A zamatos csopaki bor feloldotta a kedélyeket, s ezután már csak nótázás volt. Lengyel s magyar népdalok csendültek fel. Ezek a dalok a jó hangulatot, a lengyel-magyar nép barátságát erősítették szét a Balaton-partján.

Halina Jurkowska, az ottani postás lap újságírója, jókedélyű fiatalasszony. Ő is sokat halott már a magyarokról, és nagyon szeret bennünket. Most jár először Magyarországon. Legnagyobb élménye a balatonföldvári kirándulás, amikor 30 fok melegben magyarsággal jött halászlét evett. A hőség, vagy talán a csipős paprika okozta — utólag már nem lehet megállapítani —, verejtékeztetett fel az asztaltól. Becsületére legyen mondva, életében az első halászlét az utolsó falatig megett. Azóta rendszeresen kér a konyháról vagy a gondnoktól paprikát.

De a földvári halászlé nemcsak a lengyel kolleganének, hanem, valamennyi lengyel vendégnek emlékezetes marad. Cebulowa Eugenia Varsóból,

Jacewik Jan Byalistokból, Klimek Tadeus Wroclawból, Oszmulszka Maria Sieradzából, Krzemiszky Tadeus Varsóból, és sorolhatnám valamennyit, akik mindannyian kellemesen és jól érezték magukat, és ezt nemcsak udvariasságból mondták, hanem a velük töltött néhány óra is ezt bizonyította.

Valóban nagy szeretettel fogadtuk lengyel barátainkat, és ugyanilyen őszinte szeretettel kaptunk tőlük. Reméljük, hogy az itt töltött két hét alatt kipihenték magukat. Elményekben gazdagon búcsúztak el hazánktól, és vitték jó hírlunket, a lengyel nép iránt érzett őszinte szeretetüket Varsóba, és a többi városba, a lengyel postások közé.

RACZALMÁSI GYÖRGY

Több fürdés, napozás, játék

Látogatás a balatonboglári postás gyermeküdülőben

Erkezésünkkor újszerű foglalkozás szerepelt az üdülő halljában levő napirendi táblán: a rajok önálló napja. A kis kollektívák ezen a napon közösen döntöttek el, hogy mivel töltik szabad idejüket. Volt raj, amelyik a rövid kirándulás, volt, amelyik a vetítés mellett szavazott, de olyan is akadt, akik ezen a napon is a fürdés mellett döntöttek.

A mintegy százötven fű: Szabó Gyula (József Táv. Üzem), Panyi Antal (Járműtelep), Szakács János (Járműtelep), Menyhért János (Bp. 72), Kiss József (Kispest 1), Bulla István (Hírlapüzem), Rontó Gábor (KPM), Módos László (Bp. 78), Gyöngyösi Dénes (Lipót Táv. Üzem), Bálint János (Rádió-TV Ig.), Varga Attila (Postás Kollégium) — főleg postásgyermek — kéthetes nyaralásának új szintet adták az új gyermeknyaralattal irányelvek. A nyaralási idény első felének tapasztalatait a pedagógusok így foglalták össze:

Korábban a legtöbb gyermeküdülőben a zsúfolt program volt a jellemző. Ezek közül például olyan szakköri foglalkozások is szerepeltek, amelyeket leginkább csak zárt térben végezhettek. Ezeket elhagyták.

— Minél több fürdés, légfürdőzés, kellő szabad idő biztosítása! — mondják. Természetesen, az állandó napirendi pontok mellett, a jól bevált hagyományoknak megfelelően, sportversenyek — tréfasok és komolyak —, szellemi vetélkedők változatlanul megtalálhatók a napirendben. Kevesebb időt vesz el azonban a hagyományos záró táborúzi este való felkészülés. Régebben ilyenkor jelmezballt is rendeztek. Ez nem lett volna hiba, de a jelmezek elkészítése a legtöbbszőr fél- és egész napokat rabolt el a gyerekektől, amit most — mivel ezt megszüntették — fürdés, játékkal tölthetnek. A spontán rendezett népdalversenyek vagy például a balatoni vetélkedők frissítőleg hatnak a gyermekekre, nem fárasztók, nem igényelnek különösebb előzetes felkészülést.

A kéthetes nyaralás alatt központilag szervezett programról is gondoskodtak. De sikert aratott az ORI vidám műsora is.

A nagylányok — a nyolcadikosok — esténként az üdülő magnójának zenekísérete mellett nem egy este vidám táncolással töltötték a vacsora utáni és a lefekvés előtti időt.

A nyaralási élmények koronája szinte kivétel nélkül mindegyik gyermeknél az egésznapos fürdés, tihanyi hajókirándulás volt. Ezek a „miniatűr országjárások” nemcsak földrajzi, történelmi ismeretekben gazdagították a hajók kis utasait, de lehetőséget nyújtottak vidám szórakozásra, a hancurozásra is.

Az idén először maradt el a korábban — a búcsú táborúziénél — kiosztott ünnepi torta, amely a legtöbbet hízó nyaralónak járt. A mindenáron hízásra való törekvés helytelen, és mint ezt a szakemberek megállapították, egészségtelen jelenség is. A bőséges, vitamindús, változatos ételek az idegek felfrissítését, a kondíció javítását, s az új iskoláévre való erőgyűjtést feltétlenül biztosítják. A hízás ma már nem cél, csak következmény lehet. Ezt talán az üdülők orvosai helyeselték a legjobban.

El nem döntött kérdés még azonban az úgynevezett A és B, tehát a napi kétféle étrend bevezetése. Az illetékesek ezt szeretnék elérni, és azzal érvelnek, hogy ma már biztosíthatjuk ezt gyermekeinknek. Az üdülő gondnokai — sok szempontból érthetően — főleg a még nem egészen zökkenőmentes beszerzési lehetőségekre hivatkozva, idegenkednek ettől. Meg kell mondanunk azonban, hogy a pedagógusok többsége is vitatja a javaslatot. Az étrendek összeállítására — vélekednek az utóbbiak — ugyanis oly gondos, hogy ha véletlenül „nem szeretem” kerül az asztalra, a többi fogás bőven kárpótolja a szenvedő alanyt. Pedagógiaiilag pedig magát a válogatás tényét — ilyen biztosított körülmények között — nem helyeslik.

A vita tehát nem dől el, de maga az a tény, hogy ma már ilyen kérdésekről vitatkozhatunk — úgy gondolom — sok mindennél többet mond.

(borodli)

A tengeren túl is hallanak rólunk

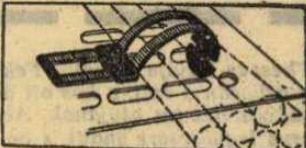
A Magyar Rádió műsorexport osztálya spanyol és portugál nyelven 40 perces riportműsort készített Kuba és Dél-Amerika számára a Postás Művelődési Ház kulturális tevékenységéről. Részletesen foglalkoztak ismeretterjesztő munkákkal, s a szórakozási lehetőségekkel, a kultúrát pihenéssel, zeneiskolánk tevékenységével és szimfonikus zenekarunk is helyet kapott a műsorban. A riporterek a szöveget zenével tarkították. A zeneiskola előkészítőjéből egy-egy kitérő zongorista hegedűs játékaival a Postás-zenekar szerepelt. A műsorban az operastúdió is szót kapott.

A riport érdekessége, hogy az adás nem Budapestről történik, hanem a magnetofontekercset kiküldik az érdekelt 18 országban működő magyar külképviseletnek, akik átadják rádiótársaságoknak azt a közvetítés céljából. Végül, magyarul üdvözljük a kubai, illetve a dél-amerikai országokban élő postás elvtársakat, kollégákat.

K. J.

Kábelserelés

műanyagpánttal

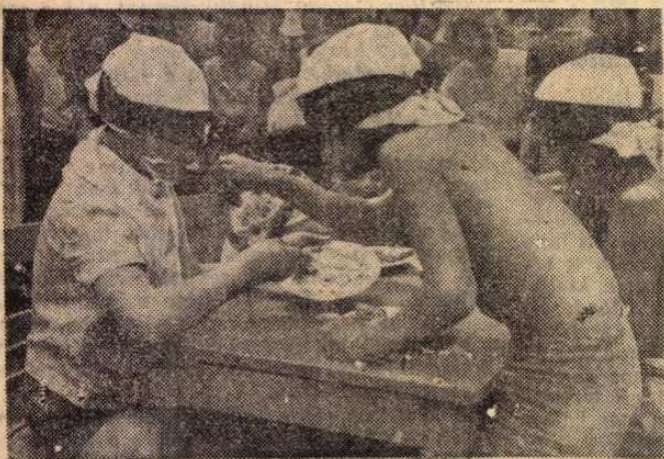


Fali kábelek rendkívül gyorsan felszerelhetők és szilárdan rögzíthetők egy új világszabadalom: a műanyag kábelpánt segítségével. A műanyag kábelpántokhoz illeszköző alaplemezt gyártanak, amit felerősítenek a falra. A hajlékony és bordázott felületű rögzítőpánt fejrészét átbújtatják a perforált alaplemezt egyik hasítószerszű nyílásán és 90 fokos szögben elfordítják. Ezt követően a pánt alatt elrendezik a kábeleket, majd a rögzítő csavarserelvénnyel alsó lemezét elfordítják a illeszköző és mindenfajta lyukfúrás nélkül gyorsan és szilárdan rögzíti a kábeleket. A világszabadalom az angol INSULOID gyártójának.

Kellemesen töltheti
szabad idejét

**Postás Művelődési Ház
klubtermeiben**

(Budapest VI., Benczúr utca 27.)



Ne a fölébe, hanem a szájába.

Levegőben hűlt

Kiváló távirász: a 49-es

Ujjai pokoli gyorsan mozognak, a Siemens-táviró perccenként 370-es betű leütési sebességgel ontja a szöveget.

Paróczai József csoportvezető jelentősen néz rá, nem véletlenül vezetett Szabó Béláné munkahelyéhez.

Gyorsaságban szinte felülmúlhatatlan és ügyszólván hibamentesen dolgozik.

Ha meggondoljuk, hogy Szabó Béláné több mint századmagával dolgozik itt, a Központi Táviróhivatal belföldi osztályán, akkor ez a két mondat nagyon is értékes dicséretet tartalmaz. De arról, hogy a csoportvezető véleménye nem túlzás, másként is meggyőződhetünk.

A 25 éves távirásznőt egy évvel ezelőtt Kiváló dolgozó oklevéllel tüntették ki, de azóta már megkapta a Kiváló dolgozó jelvényt, és elnyerte a Szakma ifjú mestere mozgalom aranyérmét is.

Az eredmények mögött, bármi mélyre rejtve is, de mindig ott van a lankadatlan szorgalom, s a rátermettség. Az út azonban néha rögökkel kövezett.

Nehéz volt? Szórakoztatott megtörtént gyöngyöző homlokát. De ez az időnyerés csak egy pillanattal tart, gyorsan rebbe a szempillája, kedvesen mosolyog.

Ha az ember a gépbe ül, nehéz kikapcsolni.

Még gyerekfejjel, tizenöt éves koromban kezdtem a szakmát. Nem vágytam ide, s nem álmodtam arról, hogy távirász leszek. Anyagi helyzetem nem volt könnyű, s amikor tanítómesterem nyug-



ezért az általános iskola elvégzése után nem a gimnáziumba, hanem az egyéves irodai szakiskolába iratkoztam be. Megtanultam gyors- és gépirni. Innen egy budapesti vállalat-hoz kerültem, ahol már az első nap a távirógép mellé ültem. Az érzék ebben a szakmában nem minden. Egy jó távirásznak a gyakorlat, a tapasztalat elengedhetetlen velejárója. Az idősebb, nyugdíjazási korhatár előtt álló kollégák a vetélytársat látták bennem.

Egy postás ismerősöm biztatta, jöjjen ide, nézzem meg, mi van itt. Megnéztem, és maradtam. Új munkaviszonyomat amolyan utolsó távirász-próbának szántam. Itt más volt a légkör. A gyakorlott távirászok biztattak, tanítottak, s amikor tanítómesterem nyug-

dijba ment, rámhagyta a 49-es munkahelyet.

Kiváló dolgozó volt. Nem akartam szégyent hozni a nevére. Néhány év alatt belejöttem a munkába, s a 49-es már ismét az élen jár.

Mindezt ilyen egyszerűen mondja el, pedig e néhány szóban benne van az egész élete. Szakszervezeti bizalmi, munkatársai ügyes-bajos dolgait intézi, tanít, keze alól kerülnek ki a legjobb távirászfutatók. S ami idejéből még marad, az a családjáé.

A szalagon sebesen futnak a betűk. „Holnap délelőtt a gyűréssel érkezem, István”.

A távirásznő szeme csillog. Lopva összemosisyunk. Nem automata, ember.

—Lukács—

Búcsúzkodás — termelési tanácskozáson

A termelési tanácskozás annak rendje-módja szerint zajlott le. Befejezőként szokatlan napirendi pont vette kezdetét. Huszár István vezető főkezelő és Tóth Jánosné havi díjas „ügyér” volt szó. Hosszú éveket töltöttek szorgalmas munkával a Magyar Postánál, és most — most abahagyják — nyugdíjba mennek. Nehéz a megszokott kollégától, baráttól elköszönni. Bármilyen alkalommal is, hát még ilyenkor. A két idős dolgozó kicsit meghatóan hallgatja a dicsőreket a hivatalvezető részéről. Pintér István szb-titkár is mondott egy-két kedves szót, s a legfiatalabbak nevében Dénes Sándor KISZ-tag szolt az idős postás dolgozókhöz. Ott volt a két búcsúzó családja is. És bizony kicsit nekik is szolt a köszönet, no és az ajándék, amelyet a hivatal kollektívája nevében adtak át. A szorongató percek hamarosan felengedtek a harmonika- és nótaszóra. Késő estig tartott a búcsúzkodás — és az ígért, hogy azért többször kölcsönösen meglátogatják egymást...
MOLNÁR ISTVÁN
Vác 1.

Negyvennyolc év után

A közelmúltban megható ünnepség színhelye volt a Posta Gépi Adatfeldolgozó Üzem 3. Rádió és Televízió Díjnyilvántartó osztálya. Budavári Károly vezető főkezelő szaktársnak nyugdíjba



vonulása alkalmából a postán eltöltött 48 évi becsületes munkájáért Kiss Ferenc hivatalvezető-helyettes mondott köszönetet. Felhívta a fiatal dolgozókat figyelmét arra, hogy kövessék Budavári szaktárs példáját, aki a munkában mindig helytállt.

Ezt követően Dinnyey József szb-titkár, az alapszervezet vezetője és a munkatársak nevében búcsúzott el az ünnepeltől, majd átadta a munkatársak ajándékát azzal, hogy még sokáig élvezhesse a megérdemelt nyugdíját.

Budavári szaktárs meghatóan mondott köszönetet a szakszervezetnek, a szakszervezeti bizottságnak és munkatársainak. Megígérte, hogy időnként fölkeresi a hivatalt és soha nem feledkezik meg arról, hogy a nagy postás családnak 48 évig tagja volt.

D. J.

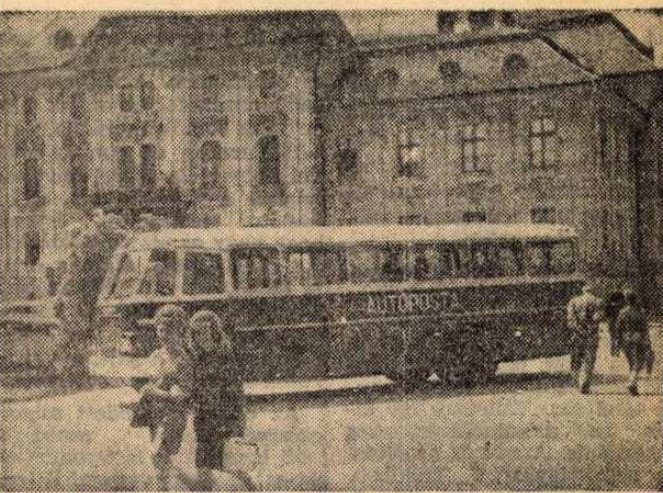
Tanul a brigád...

Hivatalunkban három kollektíva vesz részt a szocialista brigádmozgalomban. A Petőfi rovatoló brigád ez év május 1-én kapta meg az oklevelét. Egy éve alakult a mozgópostás, és néhány hónapja a raktárosokból a Dózsa-brigád. A Petőfi-brigád tanul. Ifjabb tagjai egymás után teszik le a vonalcsoporthívóvizsgát. Ötnek valamennyi vizsgája megvan. A többinek 5-6. Igen jól összehozták, s éberen vigyáznak egymásra is, nehogy zárhatlemaradás adódjék. Saját hibájukból ez idáig nem is fordult elő ilyen eset. Ok patronálják a Dózsa-brigádot is.

Mozgópostásaink sokáig tanakodtak, nekivágtak-e a nagy célnak, vagy sem. Megfelelő brigádvezetőt kerestek. Most már találtak, s egy év múlva szeretnék elérni a kitűzött célt.

Kovács Mihály
Szeged 2.

Az autóposta Szegeden



Július—augusztus hónapokban nagy az idegenforgalom Szegeden, a szép Tisza-parti nagyvárosban. Már évek óta hagyományossá vált, s egyre nagyobb tömegeket vonz a nyaranta megrendezett különböző kulturális, művészeti, ipari, mezőgazdasági, sport vonatkozású eseménysorozat, amelynek csúcspontja a szabadtéri játékok. A játékok híre külföldön is egyre terjed, amit bizonyít a mind nagyobb számban megjelenő látogatók csoportja. Az elmúlt évben 5000 külföldi kereste fel a várost. Ebben az évben jóval több idegen országbeli látogatót várnak.

A város vezetősége arra számít, hogy az elmúlt évi 150 ezer látogatóval szemben idén 300 ezer vendég keres szórakozást, üdülést Szegeden.

A közös munkából a posta is kiveszi részét. Itt elsősorban az autópostára gondolunk, amit a Postavezérgazgatóság 1959-től minden évben a Szegedi Postaigazgatóság rendelkezésére bocsátott, és amely napközben a város legszebb terén, a Széchenyi téren, este pedig a Dóm téren, a szabadtéri játékok színhelyén állomásozik. Figyelemmel kísérve azonban az egyes sport- s egyéb eseményeket, gondoskodunk az autóposta mozgásáról, annak szem előtt tartásával, hogy a forgalom biztosított legyen, s a lehető leggazdaságosabb legyen az üzemeltetés. Csupán néhány adat az autóposta forgalmáról: Eladásból 21 282, jövedék bevételeiből 25 789 forintot értek el.

Az elmúlt két év adatait figyelembe véve látható, hogy az autóposta forgalma egyenletesen fejlődik, különösen ha azt vesszük tekintetbe, hogy a jövedéki bevétel 1959-ben csupán 6908, míg 1960-ban 7227 forint volt.

Az autóposta népszerűsége növekszik, s valóban szervezsen hozzátartozik a Szegedi Ünnepi Hetek egészéhez. A kiállításokon, sporteseményeken alkalmi hivatal működik, ahol alkalmi bélyegzőket használnak.

DR. CSEPI LAJOS
Szegedi Postaigazgatóság

Nem csupán hallgatók voltak...

Hivatalunknál az 1963/64. oktatási évben megszerveztük a szakszervezeti politikai iskola első és egy második évfolyamát. Az oktatás eredményes volt. A hallgatók nagyrésze rendszeresen eljár az előadásokra.

A budapesti bizottságtól kapott anyagok jók voltak. A hallgatók nemcsak meghallgatták az előadásokat, hanem vitatkoztak is, ami különösen „A szakszervezetek feladata a munkaverseny területén” és „A KGST szerepéről” c. témák

TOMPOS SÁNDORÉ
tájékoztatási felelős Bp. 62. sz. postahivatal

A budapesti bizottság hírei

Egyre több postás dolgozó választja a családi ünnepségek szocialista módon történő megünneplését. A közelmúltban a Távbeszélő Igazgatóság kettős névadó ünnepség volt. A Művelődési Házban rendszeresen tartanak ilyen jellegű esküvőket és névadó ünnepségeket is.

A budapesti bizottság szervezésében augusztus 15-én 41 postás dolgozó utazott Szegedre, ahol az ünnepi játékok keretében bemutatott Vidróczki c. zenés balladát tekintették meg.

Augusztus 2-án rendeztük meg az Egressy úti Postás Sporttelepen a kulturális és sportnapot. A kedvezőtlen időjárás ellenére is több száz postás dolgozó szórakozott a különböző kulturális és sportrendezvényeken. A felnőttek mellett, a gyermekeknek is jutott a gazdag műsorból. Délután több száz szurkoló biztatása mellett mérte össze erejét a magyar és belga postás labdarúgó-csapat. A nézők igen jó íramú mérkőzések lehettek tanúi, melynek eredménye igazán 1:1 volt. A rendezvényen számos vidéki postás sportoló vett részt, így többek között a debreceni teke, a pécsi atlétia válogatott, valamint a sárszentlőrinci termelőszövetkezet labdarúgócsapata is. A vidéki vendékek közt üdvözöltük a szakszervezetünk

Baranya megyei bizottsága mellett működő ifjúsági bizottság tagjait is, akik — mint elmondották — egy igen kellemesen eltöltött nap emlékével tértek haza.

Július 18-án a budapesti bizottság ülést tartott, melyen a központi vezetőség 1964. május 21-i határozata alapján, a szakszervezetek nevelő munkájával kapcsolatos feladatokat tárgyalta. Jóváhagyták az elnökség mellett működő munkabizottságok szervezeti felépítését és a működését szabályozó javaslatot, valamint a második félévi munkatervet.

IRD,
OLVASD,
TERJESZD
A
POSTÁS DOLGOZÓT!

Hétköznapi egy brigádnapló tükrében

A kemény fedelű füzet címlapján ez olvasható: Budapest 78. sz. postahivatal Balaton szocialista brigád naplója. A napló írója, egyben a brigád vezetője is: Papp Béla főellenőr, de a 23 tagú brigádnak ő csak Béla bácsi. Mozgópósta-sok mindannyian. Mit mesélnek a napló lapjai azokról, akik két-háromnaponként beszállnak a mozgóposta-kocsikba, s rohan velük a vonat hi-

deg téli vagy forró, fülledt nyári éjszakákban, miközben perccnyi pontossággal végzik feladatukat.

Mi a jelszavuk? „Senki nem ül le addig, amíg a másik dolgozik.” Ezt írták a napló első oldalára. S nézzük a bejegyzéseket.

Fábián Miklós brigádtag kis családi házat épített. Munkatársai szabad idejükből segítettek az építésben. A ház fel-

épült, a mészbe és habarcsba beledolgozták az egymást segítésnek nagyszerű gondolatát is.

Ujabb oldal. Egy „életmentés” története. A hivatal 26 éves dolgozójának élete mellékvágányra futott. Fegyelméletlen, laza munkaerkölcsű volt, végül önkényesen kilépett. Fél év múltán ismét jelentkezett, visszavételét kérte. Papp Béla brigádvezető a hivatalvezetőnél kezességet vállalt arra, hogy a tékozló fiúból embert faragnak. Az eredmény: ma ő a hivatal és a brigád egyik legjobb dolgozója. Új embert faragtak...

A naplónak gyászkeretes oldala is van. Az elmúlt tél egyik délutánján kapták a hírt: Náda Ferenc vezetőkezelő, a brigád egyik tagja, rosszul lett. Reggel pedig megkapták a gyászhiót. A Balaton brigád rövid tanácskozássra gyűlt egybe. A munkatársra, a barátára gondoltak, arra, aki egy másik „mozgóba” szállt egymaga, olyanba, amelynek nincs tért útja. S amikor röviddel később ünnepi értekezletet tartottak — ugyanis elnyerték másodsorban a szocialista címet, és megérdemelten kaptak ezer forint jutalmat — ezt írták a naplóba brigádháttérként: „Megnyertük a szocialista brigádoknak kiírt versenyt és az azzal járó ezer forint céljutalmat. Egyhangú határozatot hoztunk, hogy ezt az összeget elhunyt barátunk, munkatársunk családjának anyagi gondjait enyhítésére fordítjuk. Hiszen Náda Ferenc jó munkája is benne van eredményeinkben.” A brigádvezető két brigádtag kíséretében nyújtotta át az elérékenyült özevegnek az összeget, aki érezhette, hogy nemcsak pénz van a börtökben, hanem egy brigád embersége, együttérzése is.

A lapokból egymás után szereztünk tudomást vállalkozókról, azok teljesítéséről, színházlátogatásról, kirándulásról, munkamódszerekről. Egy napló, amelyből kitűnik, hogyan formálódnak az emberek olyanokká, akikkel a szocialista társadalmat építjük.

DR. ZSÖGÖN EGON

Horogra akadtak 8 év után a betörők...



A sajtó közölte, hogy a Hajdú-Bihar megyei Rendőrfőkapitányságnak sikerült azokat a postarablókat elfogni, akik 1956-ban betörték két postahivatalba, a körösladányi postahivatal vezetőjét pedig fegyverrel akarták meggyilkolni. A hivatal kinyitására. Az utóbbi csak azért nem sikerült, mert a szorongatott helyzetben levő vezető élete kockázatásával hívott segítséget, így az álarcos betörők elmenekültek. Dr. Török Károly volt ennek a postahivatalnak vezetője, jelenleg a mozgópostafőnökség dolgozója. Tanulságként érdemes idézni szavait.

— 1956. augusztus 15-én hajnali fél 3 órakor a postahivatal melletti lakásban hangos ablakzörgetésre

ébredtünk. A villanyt felgyújtva, a zárt ajtót át erdekldtem, hogy mit akarnak. A válasz: „Itt a rendőrség, nyissa ki az ajtót!” Gyánusnak találtam mindezt, hiszen az udvarra csak a zárt kapun át hatolhattak be. Egyre erősebben követelték a bebocsátást. Kissé kinyitottam az ajtót, s a kiszűrődő villanyfényben két álarcos alakot láttam. Az egyiknek a kezében pisztoly volt. Ijedtemben bevágtam az ajtót. Erre feszegetni kezdtek az ajtót, majd megfenyegették: „Ha nem nyitja ki, levölöm!”

Mentőttem támadt. „Halló, rendőrség, azonnal jöjjenek a postára, mert itt betörők járnak!” Ezt kétszer is megismételtam, utána az a telefonálást. Megijedtek, elszaladtak. Így sikerült megmenntem a kasszában levő 145 000 forint készpénzt, továbbá kb 60 000 forint értékeiket.

A bátor és szerencsés kimeneteli rablótámadás elhárítása és a tettesek elfogása alkalmából a Hajdú-Bihar megyei Rendőrfőkapitányság utólag írásban igazolta dr. Török Károlynak, hogy élete kockázatásával sikerült megvédeni a népgazdasági kárt. Utólag mi is áldozójuk Török szaktársnak e bátor és nagy kockázattal járó cselekedetét.

AZ ÓLOM MESTEREI

A Posta Központi Jármuté-
lep munkájának bemutatására,
az itt dolgozókat felkeresni,
hosszú napok kellenének. Nem
is ez volt a cél, hanem csu-
pán az, hogy az akkumulátor-
részleg néhány problémájáról
beszéljünk és ismertetjük
az itt folyó munkát.

Előjáróban csak annyit,
hogy az egészségre ártalmas
munkakör nemcsak tartózko-
dást vált ki, és félelmet a
munka iránt, hanem sok eset-
ben érdekesebbé, izgalmasab-
bá teszi azt. Valahogy így él-
nek az akkumulátorrészleg
dolgozói is. A sav és az ólom,
ha nem vigyáznak kellőké-
ppen, eleinte észrevétlenül, de
később annál észrevehetőbben
az ember egészségére tör. Ebb-
ben az üzemben az elsődleges
feladat tehát a dolgozók egész-
ségének védelme, a munkaszabá-
lyok szigorú betartása, a
gondosság.

Az elmúlt esztendőben az
akkumulátorüzemben hét dolgo-
zó kapott ölbetegséget.
Hat esztendővel ezelőtt, ami-
kor ez a részleg újépült, sok-
kal több megbetegedés, nem
egy esetben életveszélyes fer-
tőzés jelezte az itteni munka
veszélyességét és a nemtörő-
domséget, pontatlanságot.
Hogy mennyire megváltozott a
helyzet, arra a legjobb bizo-
nyíték, hogy ebben az évben
egy megbetegedés történt, és
az is igen enyhe lefolyású,
gyorsan múlt.

Hogyan vigyáznak itt az em-
berek egészségére, hogyan bizo-
sítják a folyamatos munká-
t?

Mielőtt valaki belép a mun-
kahelyre, úgynevezett fekete-
fehér öltözékrendszeren kell
áthaladnia. Ez a gyakorlatban
annyit jelent, hogy egy kü-
lön öltözőhelyiségben leveti az
utcai ruháját, majd a fertőtle-
nítő fűrdőszobában keresztül jut
egy másik öltözőbe, ahol fel-
veszi a napi munkaruháját, és
csak azután jut a munkahely-
re. Ugyanez megismétlődik
munka után, fordított sorrend-
ben. Az itteni dolgozók mind-
össze 6-7 órát töltnek a
munkatermekben, és ezt any-
nyira szigorúan veszik, hogy

csak 10 perccel a munka kez-
dése előtt szabad megkezdni
az öltözködést. A legveszélye-
sebb munkafolyamat, az úgy-
nevezett kenők munkája, akik
védőálarcban és gumikesztyű-
vel dolgoznak. Mivel ólompor-
t kennek a rácsokra (az akku-
mulátor lemezeire), érthető,
hogy nagy az elővigyázatosság.
Az itt dolgozók állandó orvosi
felügyelet alatt állnak. Nap-
közben rendszeresen kapnak
védőételt és italt. Az ételek
közt szerepel: a sajt, a vaj,
italok közt: tej és ásványvíz.

Az eddig elmondott szigorú
egészségvédelmi szabályok
jobb hangulatot is teremtenek
ebben az üzemben. Kilenc
brigád dolgozik itt, és ebből
öt elnyerte a szocialista brigád
címet. Négy pedig remélhető-
leg ebben az évben nyeri el.
S ha így lesz, az üzem elnyeri
a szocialista üzemből címet. S
hogy miként dolgoznak a bri-
gádok, arra legjobb példa a
Manoliz Glezosz brigád törté-
nete. Vezetőjük egy Görögor-
szágból hozzánk menekült
kommunista, Makrisz Vangel.
Ő kovácsolta össze az első szoc-
ialista brigádot, és e néhány
ember jó munkáját követte a
többi. Becsületesen dolgoznak,
és valóban a közösségi szellem
az uralkodó náluk.

Érdekes megemlíteni a bri-
gád tagjainak nevét is, mert
megérdemlik, hogy megemlé-
kezzünk róluk: Szigetvári Jó-
zsef, Tóth Mihály, Tóth Fe-
renc, Magyar Sándor, Szikrai
Károly, Hertelendi Jenő, Ács
János, Molnár László, Horváth
János, Lajkó József, Sándor
János, Tóth Illés, Pataki Bé-
la, az olasz származású Cola
Angello. Helyileg ők kezdemé-
nyezték a szocialista brigád
címetért küzdő mozgalmat, és
ma is az élen járnak. Az akku-
mulátorrészlegben dolgozó
brigádok, ebben az esztendő-
ben eddig 800 óra társadalmi
munkát végeztek.

Az idegen azt gondolná,
hogy a veszélyes munkára va-
ló tekintettel és a korábbi
megbetegedések miatt, ennek a
részlegnek nincs törzsgárdája.
Százharmincan dolgoznak itt,
s ebből 80-an a törzsgárdához

tartoznak. Van közöttük olyan
is, aki több mint 30 esztende-
je él itt. Ezek közé tartozik az
üzem vezetője, Garamszegi
Béla. Neki köszönhetem, hogy
megismertem ezt az igen ér-
dekes üzemből, ezt a sokol-
dalú munkát. De neki köszön-
hető az a fegyelem és mun-
kakedv is, amelyet itt talál-
tam. Garamszegi Béla erős
kezü, de jó szívé, munkatár-
sai és a munkát jól ismerő
ember. Ezekért a tulajdonsá-
gaiért dolgozóitársai szívetik
és becsülik. A törzsgárda tag-
jai közül megemlítjük Do-
monkos Ferenc, Laboda Sán-
dor, Hammer Antal szaktársai-
kat, akik életük nagy részét itt
élték le az akkumulátorok kö-
zött. De Péter Sándor, Nagy
János, Horváth Imre és a töb-
biek is régóta dolgoznak itt,

mert tudják, hogy fontos mun-
kát végeznek, nemcsak a Jár-
mutélepek, hanem az egész
népgazdaságnak. Az akkumu-
látorrészleg ugyanis nemcsak a
postának szükséges akkumulá-
torokat javítja és gyártja, ha-
nem ma már évente 20 millió
— statisztikai — amperóra
összteljesítményű, különböző
típusú akkumulátort készíte-
nek, és ebből csak 900 ezer
statisztikai amperóra kapacitás
a postáé.

Az itteni élet izgalma és
szépsége, az emberek egymás-
hoz való kapcsolata, a munka
veszélyessége és az ebből ere-
dő összefogás különlegessé te-
szi az itt dolgozók tevékeny-
ségét. Érthető, hogy az embe-
rek szeretnek itt élni és dol-
gozni.

R. Gy.

Kapcsolataink Belgiumtól Japánig...



„Barátságos arcot kérek”. Belga postás vendégeink Magyarországon

Mint ismeretes, 1964. áprilisában Prágában volt a Köz-
alkalmazottak és Rokonszakmak Nemzetközi Szövetségének
konferenciája. A résztvevő küldöttségek tagjai közül néhány
napra többen meglátogatták hazánkat. Így alkalmunk volt
kenyai, zanzibári, mauritániai, ghanai, valamint japán posta-
sokkal találkozni és eszmecserét folytatni. A beszélgetések
igen hasznosak voltak, megismertük az egymást érdeklő kér-
déseket, mind szakszervezeti, mind szakmai vonalon.

Ugyancsak Magyarországon töltötte szabadságát Sien-
kiewitz elvtárs, a Lengyel Postás Szakszervezet titkára, aki-
nek budapesti tartózkodását szakszervezetünk elnöksége ar-
ra is felhasználta, hogy a két testvérszakszervezet problé-
máit megbeszélje.

A szokásos lengyel—magyar postás csereudültetés ka-
pcán július hó 24-én 60 tagú lengyel postás üdülőcsoport ér-
kezett. Lengyel szaktársaink 10 napot Balatonalmádiban töl-
töttek, majd 4 napot Budapesten. Budapesti tartózkodásuk
alatt tapasztalatszerzés céljából meglátogatták a Budapest 62.
sz. postahivatalt, a Helyközi Távfeszítő Igazgatóságot és a
Budapesti Postaigazgatóságot.

A magyar csoport augusztus hó 3-án indult Lengyelor-
szágba. A csoport Zakopanában tölt 10 napot, majd utána
Varsóba utazik, ahol ellátogatnak postahivatalokba és posta-
hivatalokba.

Meghívásunkra augusztus 1-én 24 tagú belga sportcso-
port érkezett Magyarországra. A csoport részt vett a Postás
Sportnap alkalmából rendezett labdarúgó-mérkőzésen, mely-
nek során a Budapesti PSE-vel játszottak. A csoport két na-
pot a Balaton mellett töltött, majd néhány napos budapesti
tartózkodás után, augusztus 9-én tért vissza Brüsszelbe.

A Bolgár Szakszervezeti Tanács meghívására a közleke-
dési szakszervezetektől (közlekedés, vasút, posta) a szakszer-
vezeti munka tanulmányozására augusztus 20-án 3 tagú kül-
döttség utazott Bulgáriába. Szakszervezetünket Bíró Bódis Jó-
zsef titkár képviseli, akit a SZOT egyúttal a küldöttség ve-
zetésével bízott meg.

Az elmúlt hónapokban sok külföldi szaktársunkkal mó-
dunk volt beszélgetni, ezzel is eleget téve internacionalista
kötelességünknek és nemzetközi szövetségünk határozatá-
nak, hogy ápolni és fejleszteni kell a különböző országok pos-
tás dolgozó-i közötti kapcsolatot.

Sz. L.

H. Barta Lajos

BOLDOGSÁG

Zuhanyozunk. Meztelen hátunkon paskol a víz. Hámlik az
olaj, mint nyáron a bőr.
Az ablaknál sötétség tolaszkodik. Csillag vibrál az üveg
mögött.

Rezeg a padló. Alattunk automaták működnek.
A zuhanyról nevetés csattan: valaki kátrányba mártot-
ta a műszerész piperezappanát. Az alacsony, köpcös ember,
feje bubjái piszkosan, tehetetlenül topog. Nevetünk. Kön-
nyünk összefolyik a vízzel.

Az ajtóban a postáskapás öreg portás feje jelenik meg
Beküldt:

— Ezt értitek! Mást se!... A három csibész jön ki!
Összenéznek Ferkóval és Pistával. A gyönyörű megszólítá-
s nekünk szól. Minket tisztelnek így.
Ferkó biccent. Indulunk.
Nagy komolyan áll az öreg előttünk, és morzsolja a ba-
juszát. Nehezen kezdti:
— Telefonát kaptam, Szirák bácsi beteg.
Nem szólunk. Lesütjük a szemünket.
— Amióta nyugdíjba ment, nála se voltatok.
Rágom a számat. Várom, valaki szóljon. Hallgatunk.
Az öreg reszketően bólogat.
— Szégyen... a mesteretek volt.
Ferkó köhög, aztán maga elé mondja:
— Merre lakik?
— Cinkotán... Cinkotán. A szövetboltnál szálljatok le,
házsámot nem tudok, bárkitől megkérdezték, eligazítanak.
Halványan mosolyog és mint öt évvel ezelőtti, tanuló ko-
romban, barackot nyom a fejemre.

Vasárnap délután egy sorban ülünk a nyikorgó villamo-
son.

Ferkó virágot szorongat, Pista egy üveg pálinkát. En meg
az emlékeket gyűjtöm gondolatban. Különösen a heceket.
Olyan jó nevetett mindig rajtuk, hogy a hasa ugrált, mint a
gumilabda.

Leszállunk. A szövetbolt előtt sétatöbbs ember bandu-
kol.

Pista halkán köszön:
— Jó napot.
— Jó napot — ismétli az, és megáll.
Ferkó ráhunyorít.
— Legyen szíves már... merre lakik Szirák Sándor?
Az ember faragott fejű botjával mutogat.
— Menjenek csak egyenesen... Aztán itt a sarkon bal-
ra. Az első szürke ház.
És még hozzátesszi:
— Úgy hiszem, most fekszik...
Rácsapok a szöval:
— Mi a baja?
— Azt beszél, nincsen orvosi baja... hiányzik a mun-
ka, az a baja...
Megszórol a torkom. Hármat lépünk. Még utánunk szól:
— Vigyázzanak, kutyájuk van! Harapós.

6 POSTÁS DOLGOZÓ

Alacsony, kétablakos ház. Az udvaron zöldellő rózsafák.

Szélről dészában leander.
Kilincset zörgetünk. A kutya többször a kerítésnek ug-
rik. Fekete kendős, vékony hangú asszony a konyhaajtóból
kiabál:

— Megyek, már megyek... — és papucsban totyogva jön
felénk.

Amikor megtudja, hogy a postahelyből vagyunk, fény
csillan apró szemében, és szuszogva siet előre. Alig lép a kü-
szöbre, hangosan újságolja az örömet:

— Ap! Ap! a postától jöttök. A fiúk jöttek, ap!

Lépnénk a szobába, de hirtelen nyílik az ajtó, és háló-
ingben előtűnik áll Szirák bácsi. Egyenként magához ránt
bennünket, és boldogan szorít.

Pár pillanat múlva szól meg.

— Sokat gondolkodtunk. Mindig gondolok rátok...
— Mi is Szirák bácsira — hazudom halkán, és a cipőmet
nézem.

A felesége széket igazít alánk, nagy tál tepertős pogácsát
hoz és poharakat koppint az asztalra. Úgy sűrűg körülöttünk,
mint újszülött körül szoktak a kórházban.

Szirák bácsi nadrágot, kabátot ránt, asztalhoz ül, és ki-
adja a parancsot.

— Anyu, bort hoz!... Mond meg Jósának, a jobbik-
ból öntsön, vendégek vannak.

Az öregasszony boldogan megy.

Szirák bácsi meg felénk fordul, és hosszút hunyorít.

— Meséljetek.

Elbeszélék sorra mindent: két új ember jött a postai ja-
vitóműhelybe, Sandi elhagyta a menyasszonyát, Csutorásnak
gipszrel öntöttük tele a cipőjét, a műszerész szappanát kátrá-
nyal itattuk meg.

Nevet az öreg. Rázkódik a hasa, és ahogy könyököl, csi-
koroqva rázkódik az asztal is.

Lassan lecsitul a nevetés. Csend lesz. Szirák bácsi za-
vartan dobol a székátlán, aztán azt kérdi:

— Megy minden rendesen?

— Megy.

Kicsit tokáját csipkedti.

— Nem hiányzik néha?

Ferkó a lábamba rúg az asztal alatt. Hirtelen mondom:

— Dehogyanem. Sokszor... Mióta nyugdíjba ment, meg-
érezzük.

Nyílik az ajtó. Szirák néni kezében kétliteres üveglorsó.

Aranyszínű bor gyöngyözik benne.

Színültig telik a pohár. Szirák bácsi megemeli.

— Na, mit mondott az öreg Kiss?

Egyszerre vágjuk rá hármán:

— Hogy egy kicsit igyunk is.

Koccnva cseng az üveg. Nevet az arcunk.

Szirák bácsi a nótáját kezdi:

— Ezt a kerek erdő járóm én...
Énekelnék. Pista tercel.

Csillagos az ég, amikor indulunk.

Szirák bácsi mindnyájunkat átölel a kapuban. Ferkót meg-
csókolja. Ot szereti a legjobban.

Lépünk, és visszatekintünk. Az öreg integet, és amint tá-
volodunk, látom, a mosoly rákeményedik arcára.

Felesége elkísér a sarokig. Totyogó öregasszony. Bácszás-
nál száraz ujjával erősen szorítja kezünket, és kér:

— Jöjjenek sűrűbben...

Hárman maradtunk. Beszélgetve ballagunk.

— Jó ember — dörmögi Ferkó.

Bólogatok.

— Mi meg csibészek vagyunk.

— Utolsó csibészek — mondja Pista és káromkodik.

Barnítjuk az arcunkat. Napféstékel.

A posta javítóműhely ablakában ülünk és lógatjuk a ci-
pőinket. Még nincs hét óra. Várunk. Pista füttyöl...

Az irodaajtó pattan. Ferkó jön. Messziről integet:

— Csibészek!... Körém!

Mellé állunk. Szavát lessük.

— A főnöknel voltam. Hivatott. Nagy munka lesz... Ot
nap alatt tíz automatát kell megjavítani... Csináljuk?

Pista sáptozik.

— Hárman?

— Áh!... Segítség! — mondja, és orrát húzza hamis-
kásan.

Felmordulok:

— Segítség!... Mint a múltkor? Mi izzadunk, ők meg
röhögnek. Lógós nem kell!

Ferkó halkán mondja:

— Kikötöttem, ki jön...

Nyel és a kabátja szélét rántja.

— Szirák bácsit behívatták.

Szétgurul a mérőnk. Ölekeznek a tekintetük...

Másnap reggel sorfalat állunk a portán. Szirák bácsit
várjuk.



Fél hétkor Pista felkiált:

— Jön!

Szaladunk elé.

Amikor befelé jövünk, a kapunál a postáskapás por-
tás áll.

— Szervusz, öreg — köszön felé. — Hát te?...

Szirák bácsi boldogan felkapja a fejét.

— Behívattak.

És megy szótlanul, és néz a javítóműhely felé.

Kezében ütemre billeg a ráncos bőru aktatáska.

Egy sorban lépkedünk utána.

POSTÁS CSALÁD OTTHONA

Rovatvezető: JURIS IBOLYA, kétszeres Munkácsy-díjas iparművész

Giccek nélkül rendezzük be otthonunkat!

A szép felismerése nem könnyű. Itt most nem arra gondolok, hogy mindenkinek művészettörténésznek kell lennie ahhoz, hogy lakását szépen, giccsmentesen berendezhesse.

Az esztétikai nevelés igen fontos már a gyermekeknél is. Mindig büszkén olvasom a tudósításokat, ha gyermekeink — a pedagógusok szorgalmas tevékenységének eredményeképpen — külföldről rajzaikkal, festményeikkel díjakat hoznak haza. Ugyanakkor ennek a nevelésnek hosszú éveken keresztül, középiskolák szintjén, nem volt folytatása. Művészettörténetet sokáig nem tanítottak, ami szintén komoly kárt jelentett fiatalágunk helyes szemléletének kialakításában. Így az egyetől függött, hogy egyáltalán fontosnak tartja-e a képzőművészeti ismereteinek bővítését. Az viszont bizonyos: a képzőművészeti és iparművészeti kiállítások nagy létszámú látogatottsága megmutatta: nem közömbös dolgozóinknak a saját maguk esztétikai nevelése.

Az eddig leírtakból világosan kitűnik: következetes, jó nevelői munka szükséges, hogy minél több jó szemléletű embert nyerjünk.

Ha ezek a feltételek már adottak, akkor a művész és alkotásainak közvetlen, tárgyi megismerése is igen fontos áldomás. A jó a rosszról csak tárgyakon keresztül lehet megkülönböztetni.

Nehéz dolgunk van akkor,

amikor világhírrel fémjelvezve olyan tárgyra kell azt mondanunk, hogy nem szép, amely tárgyak ún. kemény valutát is hoznak. Gondolok itt például a megszólalásig hű ábrázolású porcelán rózsákra, virágmintás étkészletekre, meztelen táncosnőkre, a cirádás, cikornyás, szecessziós, túlsúlyolt mintájú ötvösdozókra, likőrös készletekre, vagy ami egyike a legizléstelenebbeknek, a műanyagból utánozt csipketerítőkre, az özikés, vöröszöld színben tartott, „életlű” ábrázolású, borzalmas falvédőkre, a csigák, kagylók, és egyéb természetrajzi ábrák, a vásárokon árult, rózsaszínű felhőjű képzőművészeti giccsre, és még sorolhatnám a szörnyűbbnél szörnyűbb, ún. „műalkotásokat”.

Mindenki felteheti ezek után a kérdést: ha ilyen jól meg tudjuk már különböztetni a jó a rosszról, miért ezek találhatók túlsúlyban üzleteinkben, vásáraitunkban?

A válasz: mert a kereskedelem a vevőre való hivatkozással követeli ezek gyártását.

A művész egymaga ez ellen nem sokat tehet, így tanácsként mást nem ajánlhat, mint azt, ha valaki bizonytalan a választásban, akkor olyan helyre menjen vásárolni, ahol az eladó szakértelmében bízhat, ahol segítséget kap. Lakásművészeti boltjaink, áruházaink, a Képzőművészeti Alap boltjai komoly tanácsadást nyújtanak, anélkül, hogy kérésük nélkül megpróbálnák meggyőzni a vásárlót.

Vegyük igénybe ezeket a lehetőségeket.

Most pedig térjünk rá, milyen tárgyakat, milyen képeket vegyünk díszítésre kis lakásunkba.

A hagyományos hálósobában nem sok a lehetőség. Az asztalra természetesen virágváza kerüljön, lehet üveg, porcelán, viszont ha kerámiát választunk, újra felhívjuk a figyelmet: a vásárlásnál kérdezzük meg, alkalmas-e a víz tárolására, mert kaphatók díszvázák is. Az ágy fölé egy szép kép vásárlását ajánlom, de ne a vásárokon kapható giccses olajfestményeket, hanem a már minden nagyobb városban található képcsarnokok készleteiből való közül. Egy-két reprodukció is kiegészítheti a még üresen maradt falrészeket. Itt említem meg, nem izléses, ha családtagjainkról készült fényképekkel aggatjuk tele szobánk falát. Fénykép az albumba való, esetleg izléses asztali keretben az asztalra, de az is csak legfeljebb egy-kettő.

A kombinált vagy a variátorral berendezett szobában már több lehetőség van a díszításhoz. A képcsarnok alkalmazására. A négyzetes vagy téglalapú asztalra szintén egy magasabb virágvázát, az alacsonyabbra viszont inkább tálat ajánlunk, akár porcelánból, akár üvegből, akár pedig kerámiából. Itt sok polcunk is van. Ide rakjuk könyveinket, egyéni ízléstől függően kerámiát, porcelánt, ötvös- vagy fatárgyakat kombinálva.

Egy dolog nem szép, ha például kávékészletet vagy étkezéshez használható tányérokat, poharakat teszünk a polcokra. Ezeket zárt szekrényben kell tartani, nemcsak esztétikai, de egészségügyi szempontból is.

A szekrények tetejére, szűk tetejére jöhetnek olyan díszításgyak, amelyek nagyságuknál fogva nagyobb védelmet igényelnek. Így kisebb a lehetősége, hogy eltörjenek.

A falképek fölé falvédő kerüljön. A megnevezésben benne van a célja, védenie kell a falat, vagy fordítva, a faltól az ágyunkat. Szövött éppúgy lehet, mint kézzel festett vászon, vagy egész egyszerűen hálósobából szőtt. Lehet merész figurális, de lehet ún. angol, egyszerű, dekoratív munka. Csak arra ügyeljünk, hogy a földön használt szőnyeghez színben alkalmazkodjon.

A továbbiakban nagyon szép, ha egy-két akvarell vagy rézkarc kerül a falra. Ha nincs elég pénzünk, vegyünk reprodukciót, ha több pénzünk van, a Képcsarnok boltjaiban szintén vehetünk egy-egy színes olajfestményt is. Mindenképpen ügyeljünk arra: ne szűfolyjuk tele mindenfelével lakásunkat, s még akkor se tegyünk be egy csúnya, rossz tárgyat, ha azt névnapra vagy születésnapra ajándékká kapjuk. (Ha az ajándékozó észreveszi, hogy az ajándék nincs a polcon, legközelebb jobban vigyázzon a vásárlásánál!)

Gyerekszobákban viszont semmiféle törékeny díszításgyaknak nincs helye. Itt szükséges egy polc, ahol a gyermek játéka, meséskönyvei díszítik a sarkot. A falra természetesen itt mesealakokat ábrázoló képek kerülhetnek.

Megint arra igyekeztünk rávezetni olvasóinkat, a gyakorlati példákon keresztül, hogyan lehet giccs nélkül lakást díszíteni. Persze, csak általános jelleggel írtunk.

Levelekre válaszolunk

K. LÁSZLÓ, BAJA. Levelemben írja, lakását festetni kívánja. A lakás előszobából, konyhából, hallból és lakószobából áll. Színes falakat szeretne. Mit ajánlunk?

Az előszobában egyszerű legyen mind a fal. Halványdrapp, szürkészöld, vagyis lehetőleg semleges szín. Ide kerül az előszoba falfogas, amely már színesebb lehet.

A hallban és a lakószobában minden fal lehet más-más színű. Vigyázzunk, ne erős színeket alkalmazzunk és az is fontos, hogy ellentétes színek kerüljenek egymással szembe: tompa zölddel szembe halvány aranyokker, ugyanebben a szobában a másik két fal szürkés-kék, szemben szürkésbarnával.

A hallban ismétlődhet ugyanez a színhangulat.

Színes fal alkalmazásánál nem izléses a hengerelt minta. A konyhában nagyon jól mutat, ha a fehérre meszelt falon egyszerűen piros vagy kék pöttyöket festünk. Itt sem szabad agyonmintázni, hiszen egy konyha annál szebb, minél fehérebb.

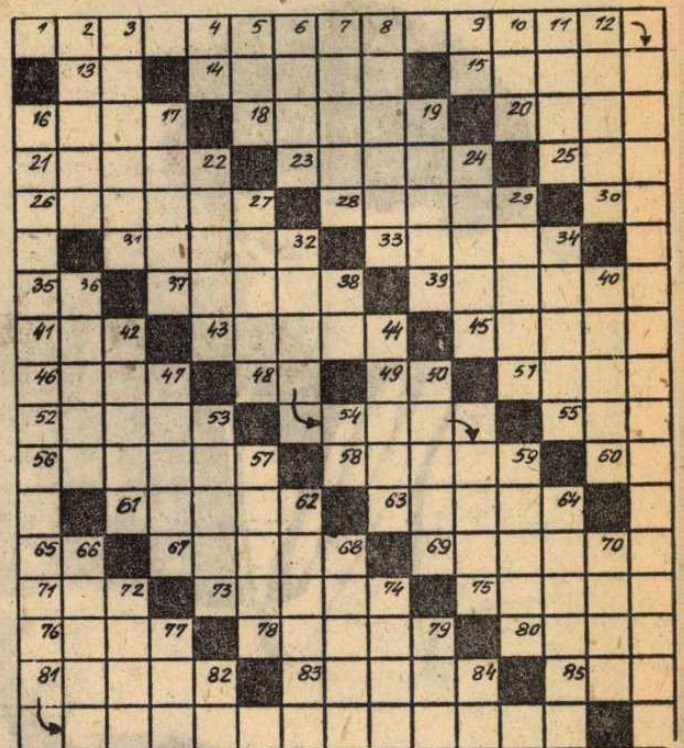
NAGY PÁLNE, BUDAPEST. Biedermeier nappali szobába szeretne új függőnyt venni.

Nem közölte, egyszerűen csak ún. csipkehatású függőnyt szeretne, vagy a nagyon divatos fénylázó függőnyt is.

Amennyiben csipkehatású kíván, tanácsunk: lehet kapni csikban mintázott csipkét, természetesen nem nehezebb anyagból készült csipkére gondolunk. Biedermeier szobába nem való a könnyű műanyagcsipke.

Ha fénylázó függőnyt is kell, az csak szövött anyag lehet, itt is csikos hatást ajánlunk, mégpedig saját színeiben tartva. Persze, a csik nem angol csik, hanem itt is csikban mintázott. Ez alá közvetlenül az ablakra, muszlinfüggőny való.

KERESZTREJTVÉNY



Vízszintes: 1. Augusztus 20. Az alkotmány, az új kenyér ünnepe. Az ünnep alkalmából Asztalos Sándor költeményéből a „Szabad életünk törvénye” c. versből idézünk. 13. Irány, 14. Francia város. 15. Végzet. 16. Nyomdai betűtípus. 19. Azonnal. 20. Pisztoly — fonetikus. 21. Ruhadíszek. 23. Alkoholt. 25. ROA. 26. Találnám. 28. Túl feltűnő. 30. Régi pénz rövidítése. 31. Ilyen káposzta is van. 33. Idős. 35. EA. 37. Fa, 39. Hígy! Bizzál! 41. Karbantartó részleg. 43. Szakácsinas. 45. Levele? 46. Még minden... fordulhat. 48. Azonos betűk. 49. Meghatározott időegység. 51. Német város. 52. Leánynev. 55. Tagadás. 56. Csukott. 58. Ünnepe. 60. Izomkötő szalag. 61. Egyfajta úrlap. 63. Finomak, könnyedek (a harmadik kocka, kettősbetű). 65. Indulatsz. 67. Figyelmeztető. 69. Pályaudvar. 71. Testnevelési Sport Bizottság. 73. Állati lakhelyek. 75. A dánom ikerzava. 76. Á-val a végén: bor, pálinka, sör. 78. Nagyon várakozik (a második kocka kettősbetű). 80. Táró betűi keverve. 81. Cukorféleség. 83. Egy — németül. 85. EZR. Függőleges: 2. Eleitől fogva. 3. Elmúlt. 4. Azonos betűk. 5. Ipari föld. 6. Keleti pozíció. 7. Egyenesedik. 8. Unatkozom. 9. EEEE. 10. Fordított vegyi elem. 11. Szerelmek istenke. 12. Ölérszám (az első kocka kettősbetű). 16. A versidézet második része. 17. Állatok. 19. Színművész (Erzs). 22. Völgyek. 24. A családi tűzhely védelmezője (Róma). 27. Angol humanista író és államférfi (Tamás). 29. Gyümölcsök. 32. A versidézet harmadik része. 34. Mohamedán jog. 36. Szeretni — olaszul. 38. ST. 40. O-val a végén sérülés, latinul. 42. Híres népművészeti gyűjtő, költő (János). 44. Zenei fogalom (névelő). 47. A keleti főúr. 50. Juttatták. 53. A mező. 54. Mássalhangzó, ejtés szerint. 57. Egy betű híján, bizalmas dolgot. 59. Megtorlás, bíráskodás — latinul. 62. A versidézet utolsó része. 64. Mázol. 66. Hajcsárszék. 68. Visszahívok(!). 70. Ronda. 72. Sport (az utolsó kocka kettősbetű). 74. Virágos. 77. KKA. 79. Fém (—). 82. Az abc két betűje. 84. NA.

Beküldendő a vízszintes 1 (folytatása) függőleges 16, 32, 62.

Beküldési határidő: szeptember 10.

A Postás Dolgozó júliusi számának helyes megfejtése: A modern hírközlés bevezetéseinek, alkalmazásának kérdéseit szabályozza.

Könyvjutalmat nyertek: Drotár Lajos Bp. VII., Dob u. 75/81., Gér Katalin Bp. XIV., Lumumba u. 193., Kocsis Sándor Dunaújváros 1., Pataki elem. 11. Szerelmek istenke. 12. Ölérszám (az első kocka kettősbetű). 16. A versidézet második része. 17. Állatok. 19. Színművész (Erzs). 22. Völgyek. 24. A családi tűzhely védelmezője (Róma). 27. Angol humanista író és államférfi (Tamás). 29. Gyümölcsök. 32. A versidézet harmadik része. 34. Mohamedán jog. 36. Szeretni — olaszul. 38. ST. 40. O-val a végén sérülés, latinul. 42. Híres népművészeti gyűjtő, költő (János). 44. Zenei fogalom (névelő). 47. A keleti főúr. 50. Juttatták. 53. A mező. 54. Mássalhangzó, ejtés szerint. 57. Egy betű híján, bizalmas dolgot. 59. Megtorlás, bíráskodás — latinul. 62. A versidézet utolsó része. 64. Mázol. 66. Hajcsárszék. 68. Visszahívok(!). 70. Ronda. 72. Sport (az utolsó kocka kettősbetű). 74. Virágos. 77. KKA. 79. Fém (—). 82. Az abc két betűje. 84. NA.

A TORKOS CICA

Történt egyszer, hogy Cirmos cica gazdaasszonya egy köcsög tejfölt tett a konyhaasztalra. Ott sündörgött körülötte éppen a cica.

— Cirmos! Nehogy nyalakodni merj! — fenyegette meg a cicát.

— Miáuuuu, miáuuuu, dehogyan nyalakodok, dehogyan — dörmögött gazdaasszonya lábához a cicus. A gazdaasszony kiment a kertbe söprögetni. Cirmos a konyhában maradt. Orrcsőjét csiklandozta a tejfőll illata. Kilefetyelte és elszundított.

Nagyon szépet álmodott. Igazi cicádom volt. Olyan utcában járt, ahol szalonából voltak a házak, sonka volt a tetejük és kolbászból volt a kerítés. Bizony ám! Cirmos végig sétált a kolbászkerítés mellett, innen is, onnan is rácsájt egy kicsit. A szalonházakat is megköstölta, sőt a háztető-szarkából is eszegetett. Mire az utca végére ért, úgy jóllakott, mint a duda.

— Majdnem szétpuszkadtok! De jó volna lepiheni, vágyakozott. Igen, de hová? Körülnézett. Most történt még csak a csodák csodája. Hat kutya szaladt felé. A kutya nem ugatott, nem morogtak, hanem a földig hajolva így szóltak:

— Üdvözlégy, óh Cirmos! Örülünk, hogy itt vagy. Parancsolj velünk, szolgálj velünk. Cirmos kimeresztette szemét. Hát ilyen még a világ sem látott. Álmában sem gondolta volna, hogy kutyák lesznek az ő szolgái. De hát legyen úgy, ha már annyira akarják — gondolta. Kényeskedve nyávogta: — Pihenj szeretnénk! A kutyák egy szempillantás alatt hozták egy gyönyörű bársonypárnát.

— Parancsolj, óh Cirmos, pihenj! — hajoltak földig a kutyák. Cirmos belesüppedt a selyempárnába. Nagyszerű dolgom van — gondolta magában a cica. — Ringassatok! — miaként gögösen, mint egy kényúr. Négy kutya szájába vette a párna négy csücskét és ringatni kezdte Cirmos cicát. Már éppen szenderegni akart, amikor megjelent egy hatalmas kutya, két lábára állt és egy aranytálca tartott Cirmos orra elé. A cica meglepődve bámult a tálcára, amelyen egerek szaladgáltak, de csudálatos módon egyik sem szaladt el, mikor Cirmos meglátta.

A cica pocakja úgy tele volt, hogy még egy fia egér sem fért volna bele, látni sem bírta az egereket.

— Vidd el — parancsolta haragosan, hogy ne is lássam őket! De tüstént! — Szege haragosan villogott. Hej! Megharagudott erre rettenetesen a kutya.

Micsoda?? Még az egér sem kell már neked? Micsoda macska vagy te haszontalan imposztor? Haragjában az egész tálcát egereket Cirmos fejére borította és mérgesen ugatott. Csak úgy csattogtak fehér fogai. Cirmos nagyon megijedt. Hüüü, mi lesz itt most? Felugrott és futott... futott... Egyszerűen, földindul. Fejemen egy nagy koppand... Keservesen miáinkult. Felébredt. Mi történik itt? Összedült a világ? Dehogyan, csak a gazdaasszony paskolta meg sóprával a torkos cicát, mert belenyalakodott a tejfőibe.

Nyári ruhaváltozatok

A kabátka — úgynevezett blézer — a nyári divat sztárja. Kartonból, vászonból készülhet. Egyszínű ruhához mintás, virágos, csíkos, kockás, nyomott alapanyagú ruhához egyszínű blézert hordanak. Olcsóbb és elegánsabb, mint egy kötött kardigán.

Minden nőnek előnyös a princesz, vagy egyenes szabású ingruha. A nyári divat egyszerű fazonmódozásokat nyújt. A princeszruha nem a régebben ismert kombinárral karcsúsított formában, hanem a karkivágástól a mellközépen keresztül lefelé karcsúsító formával készül, lazán követi a test vonalát, s nem simul szorosan a testre. A ruhák változatos elgondolásokkal készülnek. Ujjatlan, felszabott vállal, mely a nyakotól ferdén halad a váll felé, a raglanszabásra emlékeztető meg-



nyát viselünk, s fordítva. Ezt az elvet csak a díszítésnél hagyhatjuk figyelmen kívül. Igen jó hatást kelt, ha a csíkos anyagot megfelelő színű, ferde szálirányú pepita anyaggal szegjük. A csíkosat díszíthetjük, illetve szeghetjük pettyes anyaggal, vagy fordítva. A kockásat, a csíkosat paszpolicizhatjuk petty hatású ferde szálirányú virágmintás anyaggal. Ennek hatása olyan, mint egy szővött szalag.

Ha olyan maradék anyagunk van, amelynek színét vagy mintáját szeretjük, de nem elég egy egész ruhára, és ha az anyag sima, keressünk hozzá színben egyező mintás más anyagot és díszítsük a ruhát (gallér, paszpól, zseb stb.) a mintás anyagból. Ha az anyag mintás, akkor a minta egyik színéhez hasonló egyszínű anyaggal összeállíthatjuk. Természetesen két sima anyagot is össze lehet állítani, ha azok színben összeillenek.

Egy öltözköztető kétféle mintát csak az előbbieken elmondottak alapján, díszítésre használunk, mert a különböző minták nem hangolhatók össze, csak olyan különleges esetben, ha az anyagminta tervezője azt úgy tervezte meg. Más esetben a kétféle minta az öltöztető zavarossá, szemet bántóvá teszi.

Schiffer Klára
Ruházati Mintatervező
Vállalat

Rajzok: DOSZTIG OLGA
R. M. V.

oldással. A hátkivágás hangsúlyozása a princesz vonalmál igen divatos. A szoknyarészen a lépésszerűség a ruha két oldalán elhelyezett szembe-ránc adja meg. Az ingruháknál többek között divatos a katonák ingere emlékeztető felsőrész (vállpánt, katonazseb).

Az izléses öltözködéshozzá tartozik, hogy kockás, csíkos, mintás anyagból készült blúzhoz egyszínű szok-



Az 1964-es nyári divat rendkívül ötletes, sokrétű, alkalmas ad a régebbi, már nem egészen divatos ruhák felújításához. Minden nő azt választhatja a nyári divatból, ami számára a legmegfelelőbb.

Jellemző vonása a divatnak a különböző változatok által nyújtott sok lehetőség. Divatos a kétszínű anyagok összeállítása — sötétkék fehérral, pirossal — a sárga fehérral, narancssárgával, — rózsaszín fehérral és feketével. Ezek az elejé más-más színből, de azonos anyagból készül. Pl. sötétkék vászon vagy puplín a ruha háta, az eleje fehér, vagy piros. A sötétkék színből az elejét rátét mintával, vagy gallérral, zsebfedővel, szegélyszalaggal díszítjük.

Másik összeállítási lehetőség, ha a ruha aljának kb. 40—50 cm szélességben sötétkék, a felső részének piros, vagy fehér — az arcszínhez megfelelőbb — színt választunk. (De ezt a megoldást csak magas, vékony termetű nőknek ajánljuk.) A ruha eleje is díszíthető hosszában, másszínű anyagból. Ilyen megoldást már molett-nők is használhatnak.

Divatos az egyszínű ruhát mintás gallérral díszíteni. A kiskosztümök kihajtóját — zsebfedőjét — szintén lehet másszínű (ha egyszínű a kosztüm mintásból, ha mintás a kosztüm, egyszínű) anyagból készíteni. Elegáns hatást kelt, ha a blúz anyagából készült a kosztüm kihajtója, zsebfedője. A gallér általában keskeny, úgyszintén a díszítések (így a gombok, kézelők, zsebfedők) is kiesínyek.



Gyors ütemben építik az új óbudai távbeszélő központot. Császár Józsefné (BHG) a keret feletti forrasúcsán dolgozik

AZ EGYEZTETŐ BIZOTTSÁGOK gyakorlatából

Új természetű ügyben hozott az egyeztető bizottság határozatot azzal, hogy üzemi balesetből keletkezett keresetkiesés címén K. D. javára 1034,25 forint megfizetésére kötelezte a munkáltatót.

Ez a határozat a 2/1964. (IV. 3.) Mű. M. sz. rendelet alapján született, amely intézkedik a dolgozók egészsége vagy testi épsége sérelméből eredő károk megtérítéséről.

A rendelet szerint, ha a vállalat felelős a sérelmekért, köteles a kárt megtéríteni. A rendkívül szociális rendelet lehetőséget ad arra, hogy a kárt szenvedett dolgozó a lehető legrövidebb idő alatt kártérítést kapjon. Kártérítést kell adni az elmaradt jövedelemért, amely abból ered, hogy a dolgozó a munkaképesség csökkenése vagy elvesztése miatt nem kaphatja meg a korábbi munkabérét. Az elmaradt munkabérnél figyelembe kell venni a béralapból kapott minden juttatást, a nyereségrészesedést, valamint az időközben bekövetkezett azt a munkabéremelést, amelyet a dolgozó a baleset folytán nem kaphat meg.

Meg kell téríteni a balesettel kapcsolatos dologi károkat,

vagyis a dolgozó ruházatában, használati tárgyaiban keletkezett károkat. Ezek különösen az utazási baleseteknél fordulnak elő. Kártérítést kell adni azokért a kiadásokért is, amelyek a dolgozó családját a balesetből kifolyóan terhelik. Ilyen kiadások pl. a feljuttatott élelmiszeri költség, az otthoni ápolással járó többletköltségek és a hozzátartozók indokolt beteglátogatási kiadásai.

Az üzemi baleseteknél, amikor a vállalat felelős a sérelmekért, a munkáltató köteles a dolgozó figyelmét felhívni arra, hogy milyen jogok illetik meg az üzemi balesettel kapcsolatban és hivatalból kell intézkednie a kártalanítás iránt. Ennek elmulasztása, vagy a károkozás helytelen megállapítása esetén a dolgozó az egyeztető bizottsághoz fordulhat. Az ismertetett ügy — egy kis vargabetűvel — így került az egyeztető bizottság elé.

A vázlatosan ismertetett rendelet a P. E. 1964. évi 20. számában jelent meg. Hasonló ügyek felfelmerülése esetén gondosan tanulmányozzuk ezt a rendeletet, hogy biztosíthassuk a dolgozók jogait. J. L.

HÍREK

Postás—vasutas komplex-brigád működik a Komárom 2. sz. postahivatalnál. A pályaudvari rovatlók és a MÁV forgalmi szolgálattevők az együttműködés formáit írásban rögzítették. A MÁV forgalmisták előre tájékoztatják a postahivatal dolgozóit a várható késésekről és arról, hogy melyik vágányra érkeznek a szerelvények, ugyanakkor a postások is mindezekről fokozottabb mértékben érdeklődnek. Az együttműködés nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a Komárom 1. és 2. sz. postahivatalok dolgozói teljesíteni tudták a kiváló hivatal cím elnyeréséhez szükséges feltételeket.

A Győr 1. sz. postahivatal Ezeremester szakköre kiállítást rendezett. Bemutatták a megfélelő jelzőtáblákkal együtt egy szétszedhető, kis helyet foglaló közlekedési pályát a megfelelő jelzőtáblákkal, melynek se-

gtségével a KRESZ-t bárki könnyen és gyorsan elsajátíthatja.

Nemrégben bensőséges ünnepség színhelye volt a Helyközi Távfeszélő Igazgatóság Balatonszabadi üzemében. A rádióállomás szakszervezeti bizottsága a munkatársakkal együtt búcsúztatta nyugdíjba vonulása alkalmából özv. Venczel Józsefnét, akinek az üzem és a szakszervezeti bizottság ez alkalomból ajándékokat nyújtott át.

Az elmúlt évben a Pécsi Postaigazgatóság területén 38 brigád küzdött a szocialista brigád cím elnyeréséért. Az elért eredmények alapján 13 brigád elnyerte a kitüntető címet. Közülük Pécs 1. sz. postahivatal Kossuth-brigádja másodszor, Nagykanizsa 1. sz. postahivatal Ady- és Petőfi-brigádja harmadszor nyerte el a szocialista brigád címet.

A Miskolci Postaigazgatóság Vöröskereszt-szervezete a nyugdíjas dolgozók részére tájékoztató rendezett.

Jogi tanácsadás

Gyakori kérdésként merül fel, hogy a lakásban levő cserépkályhának átrakása kint terhel, a bérlet, vagy a bérbeadó?

A Legfelsőbb Bíróság idevonatkozó álláspontja a következő:

A bérleményhez tartozó cserépkályha átrakása annak használhatóságát van hivatva biztosítani. Ezért az átrakás olyan karbantartásnak minősül, amelynek költségét a 15/1957. (III. 15.) Korm. sz. rendelet 53. §-ának (1) bekezdése értelmében a bérlet tartozik viselni.

Meddig terheli ennek ellenére a költség a bérlet? Mindaddig, amíg a cserépkályha rendeltetésszerű használatra átrakással rendbehozható. Mivel a cserépkályhának az élettartama sem örökkévaló, a rendes használat és az átrakások következtében is eljutnak a cserépkályhák végso határáig, ebben az esetben az új kályha beszerzésének költsége már a bérbeadót terheli. Ehhez szükséges feltétel, hogy a kályha gondos használat mellett, a természetes elhasználódás következtében menjen tönkre.

Ugyanígy merül fel az épülethez tartozó kút karbantartásával kapcsolatos költség viselésének kérdése is.

A megoldás az előbbi esettel csaknem azonos. Azonban, amíg az előbbi esetben a kályhánál általában egy bérlet használatával kell számolnunk, addig a kút karbantartása kizárólag egy bérlet vagy a házban lakó több bérlet is.

A Polgári Kollégium 703. sz. állásfoglalása szerint abban az esetben, ha a kút kizárólag egy bérlet használatára, a karbantartási költségek is őt terhelik. Ha azonban az épülethez tartozó kút több bérlet használatára, a kút állandó üzemképes állapotban tartásáról a bérbeadó tartozik gondoskodni.

Erre az esetre is vonatkozik az az előbbi említett szabály, hogy az egyedül használatát költségein tartozik a kút karbantartásáról gondoskodni. J. L.

Postatechnikumot végeztek figyelmebe!

A Postaforgalmi Technikum augusztus 27—29-ig tartja 10 éves jubileumi ünnepségét, amelyre ezúton is szeretettel meghívjuk a technikumban végzett hallgatóinkat, függetlenül attól, hogy kaptak-e meghívót vagy sem. Az ünnepség augusztus 27-én reggel 9 órakor kezdődik.

IGAZGATÓSÁG

ÉLET A VÍZEN

A zöldséges elégedetten dörzsölte össze tenyerét. Ma jó vásárt csináltam — mondta. Igazat mondott. Fiatal fiúk, lányok vásároltak nála, összesen vagy harmincan, és fejérent legalább két dinnyét vettek.

A fiúk és a lányok kajakosok voltak, a Postás SE kajakosai. Aztán, mielőtt versenyszerűen nekilátnak volna a dinnyehegynek, fürödni indultak a szegedi Tisza-parton. Jóegynéhány méteres csúszdát készítettek — persze, nem olyan igazit —, laposra simították az agyagot, leöntötték vízzel, csak úgy repültek rajta a barnára sült testek.

Am aki csak valamennyire ismeri a kajakosok gondolkodásmódját, máris következtethetett rá, mindez szigorúan verseny után. Méghozzá nem akármilyen verseny után. Szeged város bajnokságáról 7. első helyet hoztak haza a Bp. Postás versenyzői — akkor, amikor az összes nagy egyesület, a VTSK, az Építők, az FTC, a BHSE versenyzői is indultak.

Ezek után érthető a jókedv, és — úgy gondoljuk — érthető a nagy étvágy is...

De nézzük csak, kik azok, akik kiharcolták ezt, és a többi nagy sikert is.

Rögtön itt van Fejős, akit nem kell külön bemutatni, hiszen neve nemcsak a sport is-

merőjének mond sokat — jelenleg az olimpiai keret tagja.

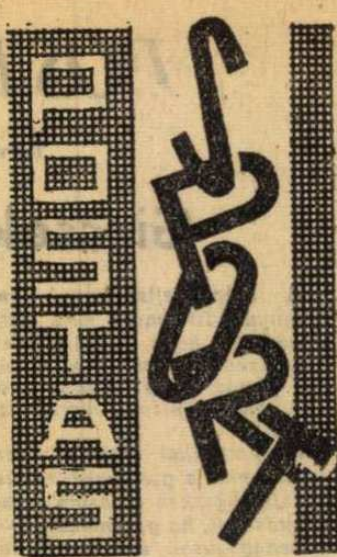
Mögötte két világbajnokság. Még akkor is azok, ha a tavalyi, Jajcában megrendezett ifjúsági világbajnokság neve hivatalosan kritériumverseny, de a kritérium éppen az volt, hogy a versenyen csak ifjúsági versenyző indulhat. Ők el is indultak. Teljes számban, a világ minden részéről. Köztük lett a kajak kettesek mezőnyében első Gilicze András és Madarassi Gyula, és az MTK legénységével együtt négyszerben is elsősk lettek.

Négyesben általában Fejős, Madarassi, Gilicze és a Ditchem fivérek valamelyike harcol a Postás-sikerekért.

Eddig azonban csak a férfi-versenyzőkről szoltunk. És a lányok?

Lépes Gyula, a Postás edzője adja meg a választ:

— A lányok csak tavaly óta versenyeznek. Hiába, egyszerűen nem megy minden. Először a fiúkkal kezdtünk rendszeres, kemény munkába, és amint látja, meg is lett az eredménye. Azután kerülhetett sorra a lányok bevonása az egyesület munkájába. Velük jelenleg Markovics Árpád segédedző foglalkozik. És természetesen, nem hanyagoljuk el a fiúknál sem az utánpótlás nevelését. A kezdő fiú versenyzőket — számuk körülbelül 30 — Szilágyi Tibor oktatja...



Rovatvezető:
NAMÉNYI JÓZSEF

— És mik a tervek a jövőben?

— Még több fiatal akarunk bevonni a versenyzésbe. Szerencsére, ma már nem jelent gondot a hajókérdés, amióta önálló hajóépítő műhellyel és megfelelő számú hajóval is rendelkezünk. Idén is, a versenyévad befejeztével hozzávetőlegesen harminc 14 év körüli fiatal kívánunk bevonni az egyesület munkájába, és a távlati terveinkben már a kenusok nevelése is szerepel.

Mesterfokon

Embertelen hőség a Sportcsarnokban. A lelátók zsúfolva, aki véletlenül nyakkendőben, zakóban érkezett, már rég az ölében tartja kiskabátját, nyakkendőjét kibontva.

Csak a mesterfokú tornász-bajnokság résztvevői nem törődhetnek a rekkenő forrósággal.

Még csak öt óra, egy teljes óra van hátra a verseny kezdetéig, de már mindenki beemelegít, gyakorol. A nők színpompás ruhái összekeverednek a talajon. Mint egy életre kelt mezei csokor...

Hatkor azonban vége a tarka eseményeknek.

Egyenként dolgoznak a szereken a tornászok, remények omlanak össze, remények gyúlnak mások szívében.

Nem tagadjuk: minket első-sorban — még a Postás-versenyzők közül is, Makray Katalin gyakorlatai érdekelnének legjobban. Nagy reményeket fűzünk szerepléséhez, noha a mesterfokú bajnokság előtt, csaknem három hétig sérülése akadályozta a maradéktalan felkészülésben.

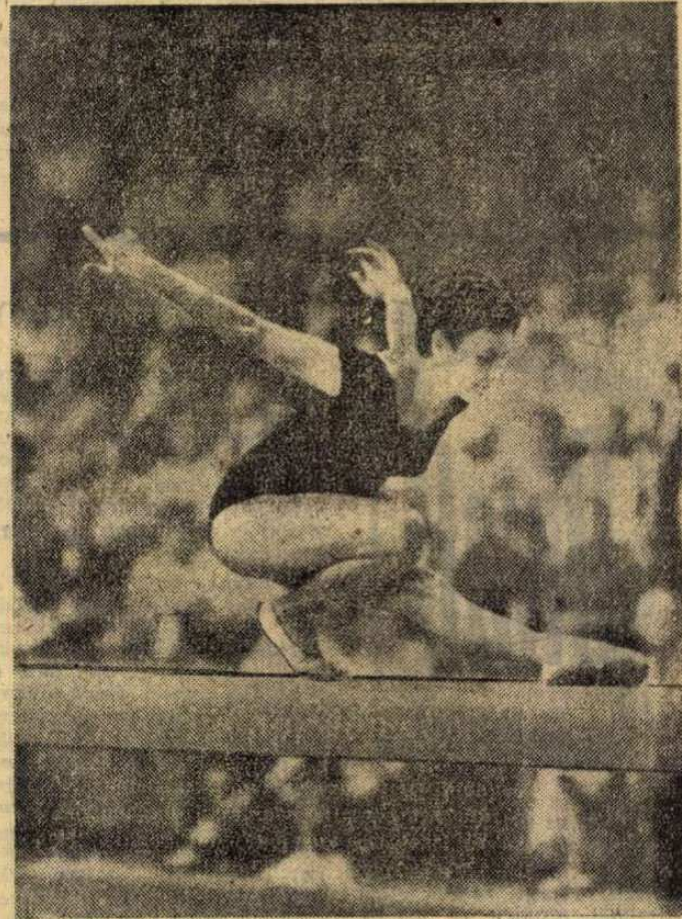
Nos, az első vastapsot valóban Makray Kati kapta. 9,55 pontos talajgyakorlataival az erősen tömörülő élboly harmadik helyére került. A verseny második felében még inkább bizonyult Katiiban. Duca Anikó, ugyan, a nagy riválé, nem tudott megbirkózni a gerendával, vezető helyét átvette Mák Gyöngyi.

Makray pedig a felemás korláton — az utolsó szer előtt — a legnagyobb pontszámot kapja, 9,8-at, ezzel pedig 15 századpontra megközelíti az első helyen álló Mák Gyöngyit.

Csak hogy az utolsó szer Mák számára a felemás korlát. Makray számára a — rettegett — gerenda...

Végül, még így is 10 századpontra közelíti meg Kati a bajnokot, ami számára az ezüstérmes biztositotta, s az ezüst: szintén csillogó nemesfém...

— Természetesen szerettem volna megnyerni a mesterfokú bajnokságot — mondja Makray Kati a bajnokság után. Hogy nem sikerült, az első-sorban elrontott lóugrásomon múlt. Sem a kötelező, sem a



Makrai a rettegett gerendán... Mi lesz Tokióban az eredmény, Kati?

szabadon választott gyakorlat során nem tudtam úgy ugrani, ahogyan szerettem volna...

Két dolog kárpótolt a nem teljes sikerért. A szerenkénti döntő, felemás korlát bajnoksága, és aminek nagyon örülök: a csapat harmadik helye. Egy más után jöttem a sérülések az utolsó edzésen, de mindenki nagyon akart, mindenki megpróbálta a legtöbbet nyújtani, s most, amikor már nem

is vártuk, sikerült a bronzérmes megszerezni...

Néhány szó a férfiakról.

Noha egyéniben még mindig nincs igazán kiemelkedő férfi tornászunk, a jó csapatmunka révén a férfiak is megszerezték a verhetetlennek látszó Bp. Honvéd és az Újpesti Dózsa után a harmadik helyet, három ponttal megelőzve a TFSE versenyzőit.

Budapesten történt

Az augusztus 2-án megrendezett Budapesti Postás Kultur-és Sportnap keretében kiírt „A legjobb sportegyesület és csoport” címért folyó verseny győztesei és az igazgatóságok által felajánlott tiszteletdíjak nyertesei:

1. Alközponti Üzem (sportcsoport), (abszolút első);
2. Közp. Táviróhivatal (S. E.), (abszolút második);
3. Rádió- Tv Műszaki Igazgatóság (sportcsoport), (abszolút harmadik);

Sportegyesületek közül:

1. Közp. Táviróhiv. SE 860 pont (Vezérig. tiszteletdíja);
2. Ferencvárosi PSE 623 pont (Bp. Igazgatóság tiszteletdíja);
3. Javitóüzem SE 550 pont (Helyközi Igazg. tiszteletdíja);
4. Bp. 62. Posta SE 547 pont (Távbeszélő Igazg. tiszteletdíja).

Sportcsoportok közül:

1. Alközponti Üzem 1437 pont (Vezérig. tiszteletdíja);
2. Rádió- Tv Műsz. Ig. 786 pont (Távbeszélő Igazg. tiszteletdíja);
3. Vezérigazgatóság 571 pont (Táviróhiv. tiszteletdíja).

P. J.